Nr. 148. Piątek, 2 Lipca 1886. Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik* prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4, półrocznie 2, ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu, prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 czerwca b. r. zwyczajnego profesora i obecnego rektora politechniki we Lwowie dr. Władysława Zajączkowskiego zamianować najmiłościwiej fachowym członkiem galicyjskiej Rady szkolnej na resztę peryodu funkcyi tejże rady.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 czerwca b r. posła na Sejm krajowy Henryka hrabiego Larisch-Moennicha zamianować najmiłościwiej marszałkiem krajowym w księstwie górnego i dolnego Szlązka.

Dnia 24 czerwca 1886 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXXII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:
Nr. 91. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu z dnia 28 maja 1886 roku, o utworzeniu ekspozytury c. k. głównego urzędu celnego w Opawie dla przedmiotów pocztowych.
Nr. 92. Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 28 maja 1886 r., o rozwiązaniu istniejącej w Zadarze teoretycznej komisyi dla egzaminów rządowych oddziału sądowego i nauk politycznych.
Nr. 93. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10 czerwca 1886 roku, o częściowej zmianie w opisaniu i w przepisach użycia mierniczego aparatu spirytusowego A. M. Beschornera.
Nr. 94. Ustawę z dnia 10 czerwca 1886 r., o wybudowaniu a względnie nabyciu własnych budynków pocztowych i telegraficznych w Krakowie, Lwowie, Czerniowcach, Tryeście, Bozen, Trydencie i w Roveredo.
Nr. 95. Ustawę z dnia 22 czerwca 1886 r., o dalszem tymczasowem zawieszeniu działalności sądów przysięgłych dla okręgu sądowego Cattaro w Dalmacyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 lipca.

Liczba obradujących parlamentów na kontynencie europejskim zmniejsza się z dniem każdym, a reprezentacye rozchodzą się zwolna na ferye letnie, które przeciągną się po większej części do września i października. W tych dniach odroczyły się do czasu nieoznaczonego: parlament niemiecki, obie Izby sejmu pruskiego i Izby bawarskie, które te ostatnie zwróciły na siebie wyjątkową uwagę skutkiem roli, jaką przypadło im odegrać po znanych tragicznych wypadkach na zamku Berg, zakończonych instalowaniem w Bawaryi rządów regencyjnych.

Ubiegła kadencya parlamentu Rzeszy niemieckiej była najdłuższą, od czasu powołania do życia tej instytucyi, trwała bowiem z małemi przerwami od 19 listopada 1885 do 27 czerwca bieżącego roku, a ze względu na rozmiar czasu, nie można jej zaliczyć do zbyt płodnych i obfitujących w rezultaty donioślejszego znaczenia. Główną tego przyczynę przypisać należy antagonizmowi większości parlamentarnej do polityki kanclerskiej, który to antagonizm tak dobitnie ujawnił się zaraz na początku sesyi w głośnym proteście przeciw antipolskim zarządzeniom rządu pruskiego. Ogólnem było oczekiwanie, że zbierający się w listopadzie roku zeszłego parlament dokona daleko sięgających reform na polu socyalno-politycznem i w dziedzinie państwowego ustawodawstwa podatkowego. Tymczasem w pierwszym kierunku załatwiono zaledwie projekt ustawy o rozszerzeniu zabezpieczenia państwowego na robotników leśnych i rolnych, oraz osoby stanu wojskowego, natomiast pozostawiono w zawieszeniu szereg innych ważnych spraw, jak: zabezpieczenie robotników w razie starości, kwestyę wypoczynku niedzielnego, oznaczenia maksymalnego czasu pracy dziennej, dowodu uzdolnienia do prowadzenia pewnych rzemiosł itd. Parlament przyjął wprawdzie reformę podatku od cukru, oraz projekt ustawy o pociąganiu wojskowych do opłaty podatku gminnego, natomiast odrzucił w sposób stanowczy reformę podatku od spirytusu, tak w formie monopolu jak i podwyższenia dotychczasowych opłat, chociaż przedmiot ten był poniekąd osią całej sesyi.

Tak tedy kwestya podniesienia dochodów Rzeszy pozostaje w tem samem stadyum, w jakiem znajdowała się roku zeszłego, a wspólny rząd będzie zniewolonym poczynić znaczne oszczędności tam właśnie, gdzie zamierzał zużytkować spodziewane nadwyżki. Z innych przyjętych przez parlament przedmiotów zasługują na uwagę: prolongowanie ustawy antisocyalistycznej na przeciąg następnych dwóch lat (zamiast pięciu, jak tego domagał się rząd), budowa kanału, mającego połączyć morze Północne z Bałtykiem, podwyższenie pensyj dla urzędników cywilnych i oficerów, odszkodowanie osób niesłusznie zasądzonych, ustawa o wykonywaniu sądownictwa w koloniach niemieckich lub zostających pod protektoratem Niemiec, która w pierwotnem rządowem brzmieniu pozostawiała wszystko rozporządzeniu cesarskiemu, wreszcie kilka innych spraw podrzędnego znaczenia. Kończąc pobieżny szkic działalności parlamentu niemieckiego, nie można pominąć milczeniem, iż reprezentacya polska starała się spełnić trudne swoje zadanie wedle sił i możności. Gdy stanęła na porządku dziennym sprawa wydaleń, reprezentacya ta, poparta przez stronnictwo katolickie pod wodzą p. Windthorsta, wystąpiła ze znaną interpelacyą a następnie z wnioskiem, przyjętym przychylnie przez większość parlamentu. Prawie wszyscy członkowie Koła zabierali głos w różnych donioślejszych kwestyach, mianowicie w dyskusyi nad sprawą wydaleń, nad wnioskiem domagającym się przyznania pewnych praw językowi polskiemu w sądownictwie, wreszcie nad wnioskami i rezolucyami z dziedziny socyalnej.

O pracach zamkniętego przedwczoraj Sejmu pruskiego, na których wycisnęły głównie swoje piętno obrady nad przedłożeniami, mającemi na celu popieranie germanizacyi w dzielnicach polskich, tudzież dyskusya nad kościelno-polityczną ustawą, przyjdzie nam pomówić w osobnym artykule.

---

28)

STAROSTA ZYGWULSKI

VII.

(Ciąg dalszy.)

A nazajutrz pod wieczór, odbył się w Lublinie pogrzeb Rotmistrza. Dołęga w wielkim był lęku, aby p. Stadnicki nie dopuścił się jakowego excessu, bo się już odgrażał, że owych pacholików Opalińskiego, którzy przy zwłokach Rotmistrza straż czynili, precz pospędzać każe, a swoich żołnierzy postawi. Usilnemi prośbami zdołał wszakże odwieść go od tego zamiaru i tyle sprawił, że p. Starosta przyrzekł, jako przez czas uroczystości pogrzebowych do żadnego zajścia nie da powodu. Dołęga uczynił nawet więcej, bo do samego starosty leżajskiego się udał i o to samo go prosił, a był też cale przychylnie przyjęty i obietnicę solenną otrzymał.

Pogrzeb odbył się tedy spokojnie a z uroczystością tak sławnemu wojownikowi przystojną. Tłumy ludu odprowadzały zwłoki jego na wieczny spoczynek. Był też i p. Opaliński z bardzo pięknym orszakiem dworzan a x. Krescenty, na cmentarzu, nad otwartym grobem, ozdobny panegiryk wygłosił, który był potem w druku wydany a w którym sławił cnoty rycerskie zmarłego i jego wielką w wierze św. katolickiej gorliwość.

„Był on, rzekł, w jaskini heretyckiej, gdzie nań rozmaici kacerze, Aryanie, Kalwini i Socynianie zasadzki czynili a czyhali nań, jako lwy srogie na Daniela, ale jako on Daniel z paszczęki lwiej cało wyszedł, tak też i zmarły Rotmistrz Szornel wiarę swą nieuszkodzoną ztamtąd wyniósł, owszem jeszcze bardziej jaśniejącą".

A gdy to mówił ku wielkiemu zbudowaniu i rozczuleniu zgromadzonych, rozległ się nagle śmiech głośny a tak szyderski, iż wszyscy zadrżeli. Zwróciwszy zaś oczy w stronę, skąd śmiech ten pochodził, ujrzano stojącego opodal na wzgórku p. Stadnickiego, z kilku kompanami swymi. Blade jego oblicze krzywiło się kurczowo i śmiał się ciągle głośno:

— Cha! cha! cha!...

— Nawet x. Krescenty na odgłos tego śmiechu przerwał swoją oracyę, jakby się przeraził; wszyscy zaś cofnęli się od miejsca kędy stał Stadnicki, a nie jeden żegnał się krzyżem świętym, jakby złego ducha obaczył. Zaczem, gdy xiądz mowy dokończył, złożono trumnę do grobu, zasypano mogiłę i wszyscy spiewając pieśni żałobne zwolna wychodzić zaczeli z cmentarza.

Dołęga ostatni prawie szedł wraz z Reginką a obok nich Żegota przy p. Opalińskim, który się właśnie zatrzymał, aby z Żegotą, którego zdawna znał a dla jego uczoności wielce sobie cenił, pomówić mógł. Pan Opaliński, który w cudzoziemskich krajach całą młodość spędził a do xiąg i nauk lgnął bardzo i w dyssertacyach uczonych się kochał, zapytywał właśnie p. Żegotę, dla czego z Krakowa, gdzie się często spotykali, wyjechał.

— W Krakowie, odrzekł zapytany, po śmierci małżonki usiedzić nie mogłem, toż przeniosłem się do Lublina, gdzie Reginka moja przy ciotce swej, zakonnicy u pp. Brygidek naukę i zbudowanie mieć może.

— Jeno mi się zdaje, odrzekł p. Opaliński, że dla tak pięknej dziewoi, jaką jest córka wasza, to zakonne towarzystwo niezbyt przystoi. Z taką urodą, to choćby na dwór królewski...

— A niechże ją Bóg wielki od tego uchowa! przerwał p. Żegota. Już to Reginka cale światowych intencyj nie zdradza, owszem, pragnęła by się zakonnemu życiu poświęcić, jeno ja stary jej w tem przeszkadzam, bo mnie opuścić w samotności nie chce. Zdaje mi się wszakże, iż to już nie długo, bo siły słabną, a wiek choć nie późny, ale zdrowie sterane.

— Na cóż takie smutne przypuszczenia czynić? odparł grzecznie p. starosta leżajski. Jesteś jeszcze człek młody, mości Żegoto, tylkoś się tu bez potrzeby żadnej zakopał w tym Lublinie. A już córka wasza, cale nie do klasztornego żywota stworzona. Gdyby nie była temu przeciwną, to moja małżonka z wielką ochotą wzięłaby Reginkę waszą do siebie. Wprawdzie mamy my tam teraz różne kłopoty i niespokoje z owym Djabłem łańcuckim, Stanisławem Stadnickim, ale przecież jakoś my go wreszcie uspokoimy, że cicho siedzieć będzie musiał. W Leżajsku zaś dwór liczny, panien szlacheckich wiele a i dworzan przystojnych niemało. Panna Regina znalazłaby tam i opiekę dobrą i kompanię stosowną i rozrywkę odpowiednią wiekowi a może i małżonka, o co przy takiej urodzie nie trudno...

— Wdzięczen jestem Waszej Miłości — odparł Żegota — za jego łaskę dla nas i za ten zaszczyt jaki nam czynić chce... Ale to teraz jeszcze mówić o tem nie pora.

Tak rozmawiając wyszli już z cmentarza i postępowali zwolna drogą dość pustą a niknącą już w mroku wieczornym, gdy po za nimi dał się słyszeć tentent koni i kilku jeźdźców przemknęło obok nich w galopie. Ale ten co naprzód pędził, mijając p. Opalińskiego, krzyknął głośno:

— Do widzenia, mości Opaliński!... zapłacisz mi w trójnasób za zamordowanego dworzana!... I pomknął dalej.

Strwożyli się wszyscy: Reginka ku ojcu podbiegła, a starosta leżajski rzekł po chwili, głosem jak zwykle miękkim, ale w którym gniew drżał:

— To dyabeł Stadnicki, co się na pogrzebie urągał! Że też takiego człeka święta ziemia jeszcze nosić może!...

I już się rozeszli. P. Starosta leżajski ze swoim orszakiem podążył do swego mieszkania, a Dołęga odprowadzał jeszcze Żegotę z Reginką do wrót ich dworku.

Reginka w smutnem pogrążona milczeniu słuchała jako Dołęga dziękował jej rodzicowi za opiekę i przyjaźń dla zmarłego rotmistrza.

— Mam — mówił on — przynajmniej to uspokojenie, że rodzic mój w opuszczeniu nie był, bo w tobie, mości Żegoto, znalazł brata i przyjaciela a w pannie Reginie córkę, przy której o niewdzięcznym synu zapomnieć mógł....

— O, nie! — przerwała z mocą Reginka — nie zapomniał on o was nigdy i ostatnia myśl jego była przy was i z wami...

A Żegota słuchając tych słów Dołęgi, nie mógł się nadziwić zkąd mu owe, takie rzewne i cale niespodziewane dyspozycye przyjść mogły. Tłómaczył to sobie silnem wrażeniem, jakie na nim to niespodziewane spotkanie się z rodzicem już konającym wywarło, bo i wczoraj, gdy mu opowiadał o ostatnich chwilach Rotmistrza, widział silne wzruszenie na twarzy rycerza, który w słowach się nie rozpraszał, jeno zamyślał się głęboko i medytował wewnętrznie. Z tych dobrych dyspozycyj postanowił też Żegota korzystać i gdy stanęli u wrót dworku, zaczął prosić Dołęgę, by wszedł i z nimi je-

Preliminarz funduszu melioracyjnego na rok 1886.

II.

Pięć specyalnych ustaw krajowych o robotach melioracyjnych, jak wiadomo z artykułu poprzedniego, nie otrzymało sankcyi jedynie dla wadliwości starych planów i kosztorysów, a departament budowli drogowych i wodnych Ministerstwa spraw wewnętrznych szczegółowo wskazał, jak i w czem poprawić je należy, aby na ich podstawie państwowy fundusz melioracyjny mógł przyczynić się do kosztów.

Wydział krajowy w myśl tych wskazówek dokonał poprawy starych planów zawczasu i przedstawił Sejmowi pięć niesankcyonowanych ustaw w nowej formie, dodając sześć projektów ustaw zupełnie nowych. Wszystkie razem wraz z sankcyonowanym projektem regulacyi Nowego Brnia miały wydobyć w roku bieżącym na rzecz Galicyi z państwowego funduszu melioracyjnego kwotę 121.742 zł., czyli około $13^1/_8$ procent sumy 889.869 zł., jaką Rząd w roku bieżącym ma do rozdania dla wszystkich krajów. Z przyzwolenia tej kwoty przez Rząd na rok bieżący wypływa ogólne zaangażowanie państwowego funduszu melioracyjnego na dziś i na przyszłość w sumie 822.328 złr. Otrzymanie tej kwoty z funduszu melioracyjnego wymaga wprawdzie ofiar ze strony kraju, które w roku bieżącym wynosiłyby 149.723 zł.; zważywszy atoli, że w skutek niesankcyonowania pięciu ustaw, o których powyżej mówiliśmy, kraj oszczędził w roku zeszłym 35 651 zł., widzimy, że budżet krajowy roku bieżącego dla wydobycia owej kwoty z państwowego funduszu melioracyjnego jest obarczony właściwie tylko wydatkiem 114.072 zł.

Jak wiadomo, sejm odrzucił projekt regulacyi Trześniówki wraz z potokami Dąbrową i Zapawą, w powiecie Tarnobrzeskim, a zarazem zupełnie nowe projekty ustaw o regulacyi Babalówki w powiatach Tarnobrzeskim i Mieleckim, o regulacyi Pełtwi od mostu kolejowego we Lwowie aż do ujścia do Bugu w Busku, i o regulacyi Bugu od ujścia Pełtwi aż do ujścia Raty w Parchaczu. W ten sposób zmniejszył Sejm ofiary funduszu krajowego na rok bieżący o 56.732 zł., ale przez to zrzekł się też z państwowego funduszu melioracyjnego kwoty 42.550 zł., reprezentującej zaangażowanie tego funduszu na rzecz Galicyi na sumę 436.500 zł.

Oprócz dalszego ciągu regulacyi Nowego Brnia na mocy sankcyonowanej ustawy z r. 1884, uchwalił Sejm z pomiędzy ustaw niesankcyonowanych i skutkiem tego przeobrażonych, cztery, t. j. o regulacyi Łęgu, o regulacyi Kisieliny, o osuszeniu bagien Niskich i o osuszeniu bagien Rudeckich; z pomiędzy zaś nowo projektowanych uchwalił trzy, t. j. o regulacyi Starego Brnia, Wisłoka i Gniłej Lipy. Wszystkie te projekty uchwalone, są przyjęte do preliminarza funduszu melioracyjnego na rok bieżący. W uwagach wstępnych powiada Rząd o nich, że „chodzi tu o przedsięwzięcia, których poparcie z państwowego funduszu melioracyjnego, zarówno co do celu ich, jak co do wykonania pod względem technicznym i finansowym, jest usprawiedliwione“.

Józef Glinkiewicz.

Opłata szkolna w zakładach średnich.

Wzmiankowane już przez nas rozporządzenie p. Ministra wyznań i oświaty dr. Gautscha podwyższające opłatę szkolną w średnich zakładach zostało ogłoszonem właśnie w „Dzienniku ustaw państwowych“ i brzmi jak następuje:

W sprawie opłaty szkolnej w utrzymywanych przez Państwo zakładach średnich (gimnazyach i szkołach realnych) uważam za stosowne zarządzić na podstawie §. 9 ustawy z dnia 9 kwietnia (Dz. ust. p. nr. 46):

1. Opłata szkolna przypadająca za jeden kurs zostaje niniejszem ustanowioną w sposób następujący: a) dla Wiednia 25 zł.; b) dla miejscowości po za Wiedniem, które liczą więcej niż 25.000 mieszkańców 20 zł.; c) dla wszystkich innych miejscowości 15 złr.

2. Celem uiszczania należytości szkolnej zostaną zaprowadzone marki szkolne Sposób pobierania będzie uregulowany osobną instrukcyą.

3. Do uiszczania opłaty szkolnej obowiązanym jest każdy publiczny uczeń, o ile nie jest od niej uwolniony w sposób prawidłowy (punkt 6) a bez wyjątku każdy zapisany prywatysta, oraz każdy nadzwyczajny uczeń.

4. Opłatę szkolną winni wnosić wszyscy zwyczajni i nadzwyczajni uczniowie w ciągu pierwszych sześciu tygodni każdego kursu z góry. Uczniom, którzyby w pomienionym terminie nie uiścili opłaty szkolnej ma być zabronionem dalsze uczęszczanie do zakładu. Prywatyści, nim zostaną przypuszczeni do egzaminu semestralnego mają się wykazać, iż złożyli przepisaną opłatę szkolną. W razie gdyby dozwolono wyjątkowo prywatyście składać zamiast z jednego kursu, egzamin z całego roku, ma być uiszczoną opłata za oba kursa.

5. Uiszczona opłata nie będzie zwróconą nawet w tym razie, gdyby uczeń przed upływem roku bądź wystąpił ze szkoły, bądź też został z niej wykluczonym. Na wypadek usprawiedliwionego przeniesienia się do innego państwowego zakładu średniego, kwit z opłaconej należytości szkolnej ma walor także w tym zakładzie, do którego uczeń widział się zniewolonym przenieść, a mianowicie niezależnie od wysokości obowiązującej w tym zakładzie opłaty szkolnej.

6. Publicznym uczniom może być przyznanem uwolnienie od opłaty szkolnej: a) jeżeli w ostatnim kursie otrzymali z obyczajów i pilności jedną z dwóch pierwszych not przepisanej skali, a w postępach naukowych przynajmniej pierwszą klasę; i b) jeśli uczniowie, ewentualnie ci, którzy są obowiązani do ich utrzymania, są rzeczywiście ubogimi, to jest, iż są tak ograniczeni w swoich stosunkach majątkowych, że byłoby dla nich niemożliwem uiścić opłatę szkolną bez narażenia się na dotkliwy niedostatek.

7. Opłata szkolna może być aż do dalszego zarządzenia, zmniejszoną o połowę. Jako warunek takiego uwzględnienia niezbędnem jest zupełne wypełnienie wymagań określonych w punkcie 6 a), oraz przeświadczenie, iż wedle stosunków majątkowych ucznia, ewentualnie tego, kto ma obowiązek go utrzymywać, można przyjąć, że wprawdzie nie jest w tem położeniu, aby nie mógł uiścić pewnej opłaty, nie jest jednak w stanie uczynić w zupełności zadość obowiązkowi.

8. Każde uwolnienie od opłaty szkolnej, czy to w całości, czy w połowie, rozpoczyna się z tym kursem, w którym zostało przyznane, i dopóty pozostaje w mocy, dopóki są wypełnione wszystkie warunki, pod jakiemi mogło być w sposób prawidłowy nabyte. Odpowiednio temu, należy poddać w każdym kursie dokładnej rewizyi świadectwa uwolnionych od opłaty, zbadać noty z obyczajów, pilności, oraz ogólnego postępu, i zawiadomić odnośnego ucznia o utracie uwolnienia.

9. Gdyby z powodu udowodnionej należycie słabości lub innych ważnych przyczyn nie mogła odbyć się z końcem kursu klasyfikacya ucznia, i uczeń ten skutkiem tego musiał poddać się egzaminowi dodatkowemu, wówczas taki opóźniony egzamin nie pociąga sam z siebie utraty uwolnienia. Egzamin jednak musi być złożony z dobrym postępem w pierwszym miesiącu najbliższego kursu.

10. Celem osiągnięcia uwolnienia od opłaty szkolnej, należy wnieść podanie do dyrekcyi tego średniego zakładu, do którego uczęszcza odnośny uczeń. Podanie to ma być zaopatrzone w świadectwo z ostatniego kursu, oraz świadectwo o stosunkach majątkowych wystawione przez władzę najpóźniej rok przedtem, a powinny w niem być wyszczególnione tak dokładnie stosunki majątkowe, iżby można ztąd wyrobić sobie rzetelny sąd o istotnym stanie rzeczy. Każde takie świadectwo przedłożone dla uwolnienia od opłaty szkolnej, ma być w ogóle dopóty uważane za ważne, dopóki szczególniejsze okoliczności nie zakwestyonują istnienia wykazanych stosunków majątkowych, W każdym jednak czasie można zażądać przedłożenia nowego świadectwa

11) Na podstawie ścisłego zbadania załączonych do prośby alegatów, oraz z uwzględnieniem własnych spostrzeżeń ma ciało nauczycielskie przedkładać swoje wnioski szkolnej władzy krajowej; ciało nauczycielskie odpowiedzialnem jest zarówno za te wnioski, jako też za dokładne zbadanie i prawdziwość przedstawionych faktycznych stosunków.

12) O wnioskach ciała nauczycielskiego rozstrzyga szkolna władza krajowa. Aby zapobiedz niedogodnościom połączonym ze zwracaniem uiszczonej już opłaty szkolnej powinna w każdym razie nastąpić decyzya i być zakomunikowaną uczniom w terminie oznaczonym dla składania opłat. Przeciw postanowieniu szkolnej władzy krajowej nie przysługuje żaden zgoła rekurs.

Rozporządzenie to pocznie obowiązywać z rozpoczęciem roku szkolnego 1886/87 a równocześnie tracą moc prawną wszystkie dawniejsze przepisy dotyczące tego przedmiotu.

SPRAWY MONARCHII

(Drobni przemysłowcy i dostawy dla armii.)

Z Wiednia piszą do *Czasu*: „Z dzienników berneńskich przeszła do prasy galicyjskiej wiadomość, jakoby morawskie Izby handlowe otrzymały od Ministra handlu przyrzeczenie, że w dostawach dla armii uwzględniani będą także drobni przemysłowcy w konsorcya zorganizowani. Wiadomość w ten sposób podana mogłaby wzbudzić mniemanie, że galicyjskim przemysłowcom i rękodzielnikom stała się krzywda, bo przyznano Morawii to, czego Galicyi przyznać nie chciano przed rokiem, mimo utworzenia spółki popieranej przez Wydział krajowy. Tymczasem rzecz się ma całkiem inaczej. Morawscy przemysłowcy otrzymali takie samo przyrzeczenie, jakie w grudniu z r. otrzymały także interesowane koła z Galicyi. Minister handlu przyrzekł i zawsze to przyrzeknie, że nie mając zgoła żadnych uprzedzeń do pewnych kół producentów, ani też predylekcyi dla pewnych konsorcyów już zobowiązanych do dostaw wojskowych, uwzględniać będzie także i drobny przemysł pod warunkiem, że uczyni on w zupełności zadość wszelkim wymogom, jakie stawia pogotowie armii. Nie trzeba się pod tym względem łudzić. Ministrowi wojny, przejętemu ogromem odpowiedzialności, jaka ciąży na nim za stan armii i świadomemu tych fatalnych następstw, jakie w ostatnich kampaniach już *ad occulos* wykazał i wykazywać będzie nadal niedostateczny system zaopatrywania armii w potrzebne jej zapasy, drobny przemysł na razie nie może dać zupełnie uspakajającej gwarancyi. Minister wojny nie uzna ze swojego stanowiska motywu, że dostawy dla armii mają być traktowane, jako środek podźwignięcia przemysłu dopiero się konsolidującego. Dla Ministra wojny interes armii stanowi główny motyw działania, wobec którego inne względy schodzą na drugi plan, lub nawet usuwają się z rachuby. Tego stanowiska nie zdołają — to już uważać można za rzecz pewną — ani obalić, ani nawet zachwiać żadne zabiegi. Inaczej rzecz się przedstawi, jeżeli tylko obecny system zabezpieczania dostaw dla armii zostanie zakwestyonowany. Pod tym względem Ministerstwo wojny nietylko gotowe już do wprowadzenia wszelkich zmian za słuszne uznanych, lecz nawet wzięło już tę sprawę pod rozwagę i można oczekiwać, że po zgaśnięciu obecnie obowiązujących kontraktów, oferty rozpisane zostaną na zmienionych warunkach. Żadnej zmianie w żadnym razie nie ulegnie jednak zasada przestrzegania interesu pogotowia armii po nad inne względy.

Rossya i Bułgarya.

Polit. Corr. podaje analizę noty, wręczonej przez reprezentanta rossyjskiego p. Onou w tych dniach W. Porcie w sprawie bułgarskiej. Nota wylicza wszystkie akta księcia Aleksandra, które wedle zapatrywania Rossyi, stanowią naruszenie statutu organicznego dla Wschodniej Rumelii i kończy dobitnem wezwaniem, aby W. Porta zaprotestowała przeciw tym aktom. W tureckich kołach rządowych, jak donosi dalej powyższe śródło, najnowszy krok Rossyi wywołał wielkie wrażenie, nawet poniekąd zaniepokojenie. Pomimo to nie jest prawdopodobnem, aby W. Porta uczyniła zadość życzeniu gabinetu petersburskiego, albowiem chodzi jej o utrzymanie z Bułgaryą dotychczasowego zupełnie zadawalającego stosunku.

Peter. Wied. zapisując wiadomość o pomienionej nocie rossyjskiej tak się odzywają: „W nocie tej należy upatrywać spóźniony wprawdzie ale bardzo ważny symptomat, dowodzący, że w kwestyach polityki bałkańskiej Rossya nie jest bynajmniej skłonną poprzestać na „zdumieniu dyplomatów i kupców“, o którem również w tych dniach donosił telegraf. Istotnie dawno już nadszedł czas zwrócić poważnie i stanowczo uwagę Wysokiej Porty na to, co się dzieje w Bułgaryi i Rumelii i co łatwo przy pobłażaniu dalej jeszcze, może doprowadzić do nowych a w swoich skutkach bardze niemiłych zawikłań. Można cieszyć się nadzieją, że i Wysoka Porta przyjdzie nakoniec do przeświadczenia, że protegowanie battenbergowszczyzny nie przyczynia się do kwitnienia i umocnienia tureckiej idei państwowej i tak już ledwie wegetującej, dzięki jedynie ścisłemu przestrzeganiu traktatów i mogącej ostatecznie zamrzeć w razie nieprzedsiębrania energicznych środków przeciwko knowaniom ambitnych awanturników. Nota rządu rossyjskiego zwraca uwagę na to złe, wymagające natychmiastowej i stanowczej rady. Ale czy choć tym razem bezinteresowny głas Rossyi zyska należyty posłuch?“

Oficyalny *Journal de St. Petersbourg* zamieszcza ponownie nadzwyczaj ostry artykuł przeciw księciu Aleksandrowi i podnosi jeszcze raz, że książę naruszył nietylko statut organiczny, lecz porozumienie europejskie. „Książę — pisze organ ministerstwa spraw zagranicznych — zwołał do Sofii zgromadzenie reprezentantów i tem dowiódł, że się zachowuje bez żadnego poszanowania dla Europy i targa się wprost na prawa Porty. Tymczasem ta ostatnia patrzy się na to wszystko, rzecby można, przychylnie, co potwierdza podejrzenia wielu, jakoby książę działał na podstawie porozumienia się z Portą. Czy zaś takie porozumienie istnieje lub nie to w każdym razie zachowanie się w Konstantynopolu nie może pozostać bez następstw Co się tyczy Rossyi, to po wszystkiem tem co zrobiła, nie weźmie ona naturalnie sama jedna na siebie roli obrońcy postanowień konferencyi, które widocznie utraciły wszelką wartość w oczach tych, dla dobra których zostały powzięte. Chodzi o to że postanowienia te zostają w Sofii otwarcie naruszane, a tem w Konstantynopolu bynajmniej się nie niepokoją. Niepodobna zaprzeczyć iż taki stan rzeczy grozi poważnem niebezpieczeństwem.“

Sprawy rossyjskie.

(Przywileje urzędników na kresach państwa. — Uniwersytet syberyjski).

Donoszą z Petersburga: Rada państwa ostatecznie zaaprobowała projekt nowych norm, tyczących się specyalnych przywilejów, z jakich korzystali urzędnicy administracyjni, pełniący służbę w odległych guberniach i na kresach. Projekt rzeczony ogranicza częściowo wspomniane przywileje.

Otwarcie uniwersytetu syberyjskiego zostało odroczone, jak donosi *Sybir. Wiest.*, skutkiem trudności zebrania kompletu profesorów. Trzech kandydatów, którym proponowano posadę rektora, odmówiło. Wobec trudności w uformowaniu wydziałów prawniczego i medycznego, najbardziej potrzebnych w Syberyi, nie warto otwierać fakultetu historyczno-filologicznego i fizyczno-matematycznego.

Emigracya do Ameryki.

O niebezpieczeństwach i trudnościach, które czekają obecnie udających się do Ameryki, podaje *Kuryer Poznański* następującą oryginalną korespondencyę, wyjaśniającą stosunki ze znajomością rzeczy:

Senat Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki uchwalił prawo, zabraniające nabywania gruntów w Ameryce emigrantom.

Celem prawa tego jest stawienie niejakiej tamy emigracyi, mianowicie europejskiej, jak już dawniej po drugiej stronie kontynentu przedsięwzięte zostały środki celem powstrzymania emigracyi Chińczyków. Ameryka broni się od zalewu ludności, cisnącej się ze wszystkich stron. Pragnie ona rezerwować sobie ziemię i powstrzymać nadmiar produkcyi rolniczej, która obniża ceny a rujnuje i wyczerpuje ziemię. Jest to konsekwencya dawnej zasady: Ameryka dla Amerykanów.

Że prawo to nie będzie bez wpływu na emigracyę, jest rzeczą pewną, przeciw niej bowiem jest wprost wymierzone.

W pierwszej linii dotknie ono speku-

---

szcze pozostał. Ale Dołęga uczynić tego nie chciał i rzekł stanowczo:

— Przyrzekłem p. Stadnickiemu, że wrócę nie zwłócząc, więc wrócić muszę... A tak i żegnać mi się już wypada... Bóg jeden chyba wie, gdzie mnie losy zaniosą, ale wszędzie gdzie będę, poniosę też i pamięć o was mości Żegoto i... o pannie Reginie...

Słowa te wymówił Dołęga tak rzewnie i tak jakby nieśmiało, iż Żegota coraz bardziej ujęty, serdecznie go uścisnął mówiąc:

— A ja mam w Bogu nadzieję, że waść tu wrócisz i rychło... Nie dla nas, bo my obcy, ale na grób rodzica. Za życia nie pamiętaliście dość o nim, to po śmierci tem częściej przypominać sobie należy i jego żywot zacny i rycerski i jego słowa ostatnie, które wam wiernie powtórzyłem. Takie rozpamiętywanie — darujcie, że wam to mówię, jako stary i doświadczony waszego rodzica przyjaciel — przydałoby się wam, panie Jerzy, bardzo, a i dalszy wasz żywot cały może na inne sprowadziło drogi....

— O to i ja modlić się będę!... ozwała się Reginka głosem tak cichym, że Dołęga zaledwie dosłyszeć mógł, ale snać słowa te poruszyły go żywo, bo już nie odpowiadając Żegocie, przystąpił ku Regince, ujął ją za rękę, patrzał chwilę na jej piękne a teraz dziwnem wzruszeniem zapłonione oblicze i również z cicha przemówił:

— O modlitwę proszę was, panno Regino, proszę usilnie... bo ja się modlić nie umiem!...

To rzekłszy, zwrócił się nagle i nie patrząc już na nikogo, odszedł spiesznie a wkrótce zniknął w ciemnościach.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Wratysław Daniłowicz.

lantów, którzy za bezcen albo za darmo otrzymują obszary ziemi nieuprawianej, urządzają je z grubszego do uprawy — stawiają zabudowania potrzebne i następnie z dobrym zarobkiem sprzedają, ażeby w dalszej okolicy ten sam interes powtórzyć. Do tego zmierzają owe reklamy i anonse, obwołujące pod jak najlepszemi warunkami sprzedaż ziemi, które w gazetach amerykańskich znajdujemy. Spekulacya ta w dalszem następstwie jest zgubną dla Ameryki, gdyż prowadzi do wyczerpania sił produkcyjnych ziemi, co Niemcy zowią *Raubbau*.

Prawo, o którem wspomniałem, wypłynęło w pierwszym rzędzie zapewne z tych motywów; w dalszem następstwie i w ogólności ma ono powstrzymać nieco dalszą emigracyę.

Na naszą emigracyę, prawie wyłącznie robotniczą, wpływu nie wywrze, chociaż inne zachodzą tam trudności i przeszkody, które na zmniejszenie jej oddziaływają. Faktem bowiem jest (statystyka), że emigracya z Niemiec i Anglii od kilku lat nie wzmaga się, ale się zmniejsza; natomiast we Włoszech obudził się wielki ruch emigracyjny do Północnej Ameryki.

Emigracya zamorska w rzeczy samej jest rzeczą nadzwyczaj ryzykowną. Do krajów zorganizowanych państwowo, jak Stany Północnej Ameryki, w których nadto klimat przeciętnie równy jest europejskiemu, emigracya jest łatwą i była dotąd nadzwyczaj korzystną. Z tego też powodu prawie dziewięć dziesiątych dotąd dążyło i dąży, i nawet Anglia, mająca własne kolonie po całym świecie, najwięcej przecież do Stanów Północnej Ameryki kierowała i kieruje emigracyę swego kraju. Tymczasem zdaje się, sądzi Ameryka, że chwilowo ma dosyć importu ludzkiego i poczyna się bronić od dalszego napływu.

Zaludnienie jej nie jest jeszcze zgoła groźne, wynosi przeciętnie 5 ludzi na 1 kwadratowy kilometr, podczas kiedy n. p. Belgia ma 196, Chiny 92. Środkowe Stany Unii bardzo mało jeszcze są zaludnione, w części zupełnie leżą odłogiem, lecz prowincye nadbrzeżne rzeczywiście są przeludnione, przynajmniej kwalitatywnie.

Trzeba tu dodać, że przemysł amerykański w tem wielce się różni od europejskiego, że pracuje najwięcej siłą mechaniczną, t. j. maszynami i przyrządami. Technika jest tam po nad wszelkie porównanie bardziej rozwiniętą i udoskonaloną, niż w Europie. Z tej przyczyny sił robotniczych mniej potrzebuje Ameryka, a natomiast więcej inteligentnych Rzemieślnik, robotnik europejski znajduje tam pracę jedynie podrzędną — w zamiataniu fabryk, ulic, w kopalniach, w uprawie roli i zwyczajnych domowych posługach. Relacye emigrantów, potwierdzają to — tu leży fatalizm naszej emigracyi. Podróż jest łatwa i tania, stosunki pierwsze ułatwione z pomocą rodaków osiadłych z dawna, lecz dalsza egzystencya jest rozpaczliwa. W prowincyach nadbrzeżnych walka o byt z powodu przeludnienia (choćby tylko kwalitatywnego) toczy się srożej, niż w Europie. Natomiast droga w głąb Ameryki jest wielce kosztowna i utrudniona brakiem stosunków.

Pożytecznem zapewne jest zwrócić uwagę na ten stan rzeczy w Ameryce, ażeby ci, których nic nie zdoła powstrzymać od emigracyi, wiedzieli przynajmniej, jak rzeczy tu stoją, i o ile można zastosowali się do tego, co ich tam czeka.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Stróży, w powiecie myślenickim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **JE. Alfred hr. Potocki** bawi we Lwowie.

— **JE. Ludwik hr. Wodzicki** przybył na czas dłuższy z Wiednia do Tyczyna.

— **JW. p. Marszałek krajowy**, dr. Zyblikiewicz, wczoraj rano odjechał z Krakowa do Lwowa.

— **Pan Wacław Dąbrowski**, prezydent miasta Lwowa, przystąpił do towarzystwa wzaj. pomocy „Rodzina“ jako członek wspierający.

— **Popis** uczniów i uczenic izraelickiej konc. szkoły dla głuchoniemych, p J. Bardacha, odbędzie się dnia 4 lipca o godzinie 11 przed południem w zabudowaniu I głównej szkoły izr. (ul. św. Stanisława).

— **W Akademii Umiejętności** odbyło się dnia 21 z. m. posiedzenie wydziału matematyczno-przyrodniczego pod przewodnictwem dyrektora dr Teichmana. Sekretarz dr. Kuczyński przedstawił: *a*) rozprawę dr. Mieczysława Łazarskiego: „O wpływie punktów i stycznych szczególnych na rząd i klasę krzywych płaskich“, wraz z oceną tej pracy przez prof. Frankego; *b*) rozprawę dr. Ernesta Bandrowskiego pod tytułem: „O utlenieniu dwufenylaminu za pomocą nadmanganianu potasowego w rozczynie alkalicznym“; *c*) ocenę dwóch prac p. Stodółkiewicza, przedstawionych na posiedzeniu dnia 20 maja b. r., nadesłaną przez prof. Frankego; *d*) ocenę rozprawy dr. Birkenmajera, przedstawionej na posiedzeniu dnia 20 maja b. r., nadesłaną przez prof. dr. Karlińskiego; *e*) przyrząd dr. Bronisława Wojciechowskiego, nazwany amaurografem, w darze nadesłany Akademii Umiejętności przez wynalazcę wraz z opisem drukiem ogłoszonym pod tytułem: „Projekt przyrządu do pisania po omacku“. W dyskusyi nad nowością pomysłu i praktycznością tego przyrządu udział brali: dr. Karliński, dr. Oettinger i dr. Kuczyński. Następnie prof. dr. Kuczyński zdał sprawę z rozprawy prof. dr. Olszewskiego pod tytułem: „Skroplenie i zestalenie antymonku wodu“. Na posiedzeniu administracyjnem, które się odbyło w dalszym ciągu poprzedzającego, odesłano do komitetu redakcyjnego rozprawy wyżej wspomnione dr. Łazarskiego, dr. Birkenmajera, dr. Olszewskiego i rozprawę p. Stodółkiewicza pod tytułem: „O dwóch szczególnych układach równań różniczkowych o różniczkach zupełnych“, rozprawę zaś wyżej wspomnioną dr. E. Bandrowskiego oddano prof. dr. Czyrniańskiemu do sprawozdania na najbliższem posiedzeniu. Przyrząd dr. B. Wojciechowskiego wraz z opisem odesłano do zbiorów Akademii.

— **Ślub.** W Krzeszowicach przedwczoraj rano ksiądz biskup krakowski połączył węzłem małżeńskim hrabinę Różę z Potockich Krasińską z hrabią Edwardem Raczyńskim z Rogalina. Nowożeńców otaczało grono ściśle rodzinne.

— **O zaślubinach** p. Włodzimierza Skrzyńskiego z panną Celiną Skrzyńską czytamy w *Czasie*: W pięknie przybranym kościele św. Barbary we środę o godzinie 6-tej wieczorem stanął świetny i zdobny orszak weselny. Włodzimierz Skrzyński, syn Ksawerego i Emilii z hr. Jabłonowskich, zaślubiał Celinę Skrzyńską z Kobylanki. Związek ten pobłogosławił stryj pana młodego ks. prałat Henryk Skrzyński, proboszcz wielicki. Pani Marya z bar. Lipowskich Skrzyńska, matka panny młodej i jej braterstwo pp. Adamowie Skrzyńscy podejmowali grono weselne około 50 osób, a w którem były reprezentowane rodziny Skrzyńskich, Badonich, Fredrów, Lipowskich, Starowiejskich, Szeptyckich, Michałowskich, Załuskich. W czasie obiadu pierwszy toast za powodzenie nowożeńców wzniósł Marszałek Zyblikiewicz, który po zgonie ś. p. Aleksandra Skrzyńskiego podjął gorliwą opiekę nad pozostałem rodzeństwem; następnie przemawiali: p. Ksawery Skrzyński, zdrowie matki panny młodej, bar. Lipowski zdrowie rodziców pana młodego, ks. prałat Skrzyński na cześć Marszałka a opiekuna rodziny, hr. Dębicki na cześć duchowieństwa w ręce ks prałata Skrzyńskiego i proboszcza z Kobylanki, p. Stanisław Starowiejski, pp Adamów Skrzyńskich, p. Stanisław Skrzyński p. Starowiejskiego, p. Kazimierz Skrzyński rodziny Badenich. Po świetnej i wesołej uczcie przy odgłosie orkiestry wesele zakończyło się krótkim ale bardzo ochoczym tańcem. Podczas uczty nadeszło około 50 telegramów. Państwo młodzi odjechali o godzinie 10 pociągiem lwowskim do dóbr Kosztowa w Przemyskiem.

— **Stypendya z fundacyj krajowych.** IV. Stypendya z fundacyj konwiktowych po 157 zł. 50 ct. rocznie, które także młodzieży nie należącej do szlachty nadane być mogą, otrzymali: (Ciąg dalszy).

e) Uczniowie szkół średnich. 16. Antoni Strocki, uczeń VIII klasy c. k. gimnazym w Brzeżanach, który w II półroczu VII klasy miał stopień celujący, lokacyę drugą, sierota po gr. k. parochu; 17. Hieronim Polański, uczeń VIII klasy c. k. gimnazyum w Jaśle, który w II półroczu VII klasy miał stopień celujący, lokacyę drugą. Ojciec jego, gr. k. paroch, utrzymuje liczną rodzinę i czworo sierót po bracie, majątku nie posiada żadnego; 18. Edmund Ludwik Zaleta, uczeń VI klasy gimnazyum św. Jacka w Krakowie, sierota po nauczycielu ludowym. Uczeń ten miał w II półroczu klasy V stopień celujący i lokacyę drugą. 19. Błażej Pawlik, uczeń V klasy c. k. gimnazyum III w Krakowie, który w II półroczu klasy IV miał stopień celujący lokacyę drugą. Ojciec jego posiada małe gospodarstwo i utrzymuje swą rodzinę, z siedmiu osób złożoną, przeważnie z zarobku; 20. Ananiasz Hnatyszak, uczeń VI klasy c. k. gimnazyum akademickiego we Lwowie, syn gr. kat. parocha, obarczonego pięciorgiem dzieci Uczeń ten miał w drugiem półroczu poprzedniej klasy stopień celujący lokacyę pierwszą; 21. Ignacy Aleksander Krochmaluk, uczeń VIII klasy c. k. gimnazyum akademickiego we Lwowie, syn gr. k. parocha, obarczonego ośmiorgiem dzieci, z których troje uczęszcza do szkół we Lwowie. Uczeń ten miał w drugiem półroczu poprzedniej klasy stopień celujący lokacyę pierwszą; 22.. Roman Hamczykiewicz, uczeń VII klasy c. k. II gimnazyum we Lwowie, który w II półroczu klasy VI, miał stopień celujący, lokacyę pierwszą. Ojciec jego, ubogi leśniczy, obarczony trojgiem dzieci, nie może mu dopomagać; 23. Jan Józef Dębicki, uczeń VII klasy c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, który w II półroczu klasy VI miał lokacyę pierwszą. Matka jego, wdowa po urzędniku magistratu, obarczona trojgiem dzieci, nie ma żadnego majątku; 24. Aleksander Paweł Haratowski, uczeń III klasy c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, który miał w II półroczu klasy II stopień celujący lokacyę pierwszą. Ojciec jego, gr. k. kooperator, obarczony siedmiorgiem dzieci, pobiera 210 zł. rocznie; 25. Józef Melzer, uczeń V klasy c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, który w II półroczu klasy IV, miał lokacyę drugą. Matka jego, wdowa po nadstrażniku akcyzowym, ma czworo dzieci, majątku nie posiada żadnego; 26. Stanisław Podkowicz, celujący uczeń VI klasy c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, polecony przez dyrekcyę na pierwszem miejscu. Ojciec jego, ksiądz gr. k., wychodźca z dyecyzyi chełmskiej, obarczony siedmiorgiem dzieci, nie ma żadnego zajęcia, ani też żadnego majątku. (C. d. n.)

— **Wspaniałego dzieła** p. t. „Monarchia austro-węgierska w słowie i obrazie“ ukazał się zeszyt 15, stanowiący piąty zeszyt I tomu „Węgry“. Zawiera artykuł Karola Szabo „Czasy królów z różnych dynastyj“, illustrowany licznemi podobiznami starych pieczęci i dokumentów węgierskich, oraz wizerunkami królów.

— **Kalendarz myśliwski.** W miesiącu lipcu wolno polować na jelenia i rogacza, na ptactwo wodne i błotne, a od połowy miesiąca także na przepiórki i dzikie gołębie. Polowanie błotne zresztą nie zapowiada się w tym roku świetnie z powodu suchej wiosny i opóźnionego lęgu ptactwa.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 2 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr północny, niebo zamglone, średnia temperatura dnia około 15°C., powietrze wilgotne, deszcz chwilowy.

— **Śmierć przemytnika.** Żandarm Knapik z Waręża, w powiecie sokalskim, patrolując dnia 22 czerwca w Sulimowie, zetknął się z włościanami rossyjskimi, którzy mu oznajmili, że poddany rossyjski Pawło Bubicz z Koryczyc, przekroczywszy granicę 18 czerwca w zamiarze przemycenia wódki, dotychczas do domu nie powrócił. Doniesienie to spowodowało wzmiankowanego żandarma do zrewidowania lasu Sulimowskiego przy pomocy wójta i włościan z Sulimowa; jakoż w odległości 50 kroków od linii granicznej znaleziono trupa Pawła Bubicza z przestrzeloną dwiema kulami czaszką. Prawdopodobnie któryś z pogranicznych żołnierzy rossyjskich napotkawszy wzmiankowanego przemytnika z wódką i natrafiwszy może na opór, zastrzelił go. Dochodzenie sądowe zostało wdrożone.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono złoty sygnet z herbem, znaczony L. G., wartości 15 zł.; cygara, wartości 30 zł.; czarny kamgarnowy surdut, wartości 10 zł. i flaszkę rumu. — Zgubiono portmonetkę z kwotą około 44 zł.; książkę Kuliczkowskiego „Polską literaturę“, i służbową książeczkę na imię Maryi Tuczapskiej; duży czarny pugilares z kwotą 20 zł., z małym krakowskim kalendarzykiem, z katalogiem księgarni polskiej i z biletem wizytowym Zdzisława Słotwińskiego; złotą broszkę z turkusikami i z perełkami. — Znaleziono zastawnicze kartki: jedną banku ruskiego z dnia 23 z. m., na złote kółczyki i złoty medalion, za 5 zł. 50 ct., a drugą banku hipotecznego z dnia 15 kwietnia b r., na srebrny remontoar za 6 zł. zastawiony. — Zakwestyonowano u przytrzymanego Wojciecha Skibickiego dwie poduszki z płachtą, które miał znaleść w Zubrzy na polu. — Skradziono w Rzęśny polskiej 7 sznurków korali, wartości 80 zł. — Zaginął w Signiówce legawy pies, wołany „Flott“, duży, biały, długowłosy, z rdzawemi płatkami na uszach i grzbiecie i ze skórzaną obróżką.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Panamie Leon Boyer, generalny dyrektor robót około budowy kanału Panamskiego, jeden z najsłynniejszych współczesnych inżynierów, na żółtą febrę, licząc lat dopiero 35.

— **Wdowa po Meyerbeerze,** słynnym kompozytorze, z domu Mosson, jak wiadomo z depeszy, umarła dnia 28 czerwca rano w willi Nassau pod Wiesbadenem. Sędziwa dama po śmierci męża przeważnie mieszkała w Wiesbadenie lub też w zdrojowiskach Schwalbach i Schlangenbad. Śmierć jej opłakują trzy córki: baronowa Korff, baronowa Andrian-Werburg i pani Richter, wdowa po słynnym malarzu.

— **Kolumna króla Zygmunta III.** Jak się dowiaduje *Gaz. Warsz.*, na odnowienie kolumny króla Zygmunta w Warszawie złożono trzy deklaracye. Jedna z nich pochodzi od rzeźbiarza warszawskiego i właściciela jednego z największych zakładów kamieniarskich p. Andrzeja Pruszyńskiego. Pan Pruszyński proponował wykonanie kolumny z granitu szląskiego, z dwóch monolitów, a mianowicie sama kolumna stanowić ma oddzielną całość i podobnie monolitem ma być podstawa pomnika. Deklaracya ta oblicza całkowite koszta na 34 tysiące rubli. Drugą deklaracyę złożył p. Hochstim z Krakowa, proponując wzniesienie pomnika z granitu galicyjskiego. Według tej deklaracyi kolumna byłaby wykonaną z monolitu, piedestał zaś z części, a koszta obliczono na 29.000 rubli. Nakoniec trzecia deklaracya pochodzi od stowarzyszenia związku kamieniarzy w Wiedniu p. n. „Union“. Deklaracya ta projektuje wykonanie kolumny z monolitu, podstawy zaś z dwóch części, z granitu styryjskiego. Deklaracya ta pod względem kosztów jest najniższą, bo obliczono je na 21.000 rub., a razem z rusztowaniem na 23.000 rub. Dodać należy, że spółka ta kamieniarzy wiedeńskich przedsiębrała już podobne roboty, a mianowicie przy wzniesieniu kolumny dla Tegethoff'a w Poli. Ta deklaracya, jako najniższa i ze względu na przedsiębrane już przez wspomnianą firmę podobne prace uznaną została za najkorzystniejszą. W tych dniach tedy spisano stosowny kontrakt pomiędzy magistratem warszawskim i reprezentantem firmy „Union;“ ze strony magistratu do spisania umowy delegowany był adwokat przysięgły Hofman. Pomnik składać się będzie z monolitu z granitu czerwonego, kostka zaś podstawowa z dwóch części z granitu zielonego. Uznano za zbyt trudny transport tej części pomnika w monolicie. Sama kolumna transportowana będzie na dwóch, umyślnie do tego zastosowanych wagonach.

— **Pożar** w Bolonii zniszczył w tych dniach dworzec kolejowy i magazyny towarowe. Stratę oceniają na milion lirów.

— **Mumie Ramzesa II. i III.** Pan Maspero, generalny kierownik poszukiwań archeologicznych w Egipcie, przysłał akademii umiejętności w Paryżu sprawozdanie o trzech mumiach, znalezionych wraz z innemi w schowku, w Deir-el-Bahari, gdzie zostały przeniesione z grobów, zapewne w celu uchronienia ich od profanacyi. Rozwinięte zostały pod okiem pana Maspero, 1 czerwca w przytomności Khedywa, sir H. Drummonda Wolffa i Nubar-baszy. Gdy odwinięto rozmaitego rodzaju bandaże i opaski, któremi mumie okręcone były, poznano po napisach tam się znajdujących, że mumia oznaczona numerem 5223, była szczątkami wielkiego Sezostrisa, Ramzesa II. Była to uroczysta chwila dla obecnych, a wrażenie, jakiego doznali, udzieliło się także akademii napisów, gdy p. Wallon, sekretarz ukazał zgromadzonym członkom akademii fotografię pozostałych szczątków świetnego zwycięzcy. Te szczątki, opuszczające ciemności grobowe po czterdziestu przeszło wiekach, to zjawisko, łączące niejako przeszłość z teraźniejszością, czyniące dotykalnemi fakta historyczne, zatarte już prawie przez czas, to wszystko wywierało olbrzymie wrażenie. Pomimo uszkodzeń, pochodzących z nadwerężenia opasek, mumia, z rękami na piersiach założonemi, z głową wysoko podniesioną, wspaniałą i poważną twarzą, wygląda bardzo majestatycznie. Głowa jest podługowata, i stosunkowo mała, włosy rzadkie na skroniach, gęściejsze z tyłu głowy, białe, ale stały się prawie żółtemi pod wpływem balsamów używanych do zakonserwowania ciała; czoło mało rozwinięte, niskie, nos garbkowaty, skronie zapadnięte, kości policzkowe wystające, podbródek silnie zarysowany, usta szerokie bez zębów, szczęka potężna. Twarz starca z wyrazem nieco bydlęcym, zachowuje jednak powagę majestatyczną monarchy. Piersi są szerokie, ręce delikatne, a na paznokciach wyrazne ślady farby, niezbędnej w uroczystym stroju monarchy. Druga mumia, bezimienna, znaleziona w sarkofagu Ramzesa II, rozsypała się w popiół, gdy zaczęto odwijać bandaże. Można się było jednak przekonać, że nie była to, jak sądzono, mumia królowej Nofritari, żony króla Ahmesa I, z 18 dynastyi; skonstatowano, że były to zwłoki kobiety rasy białej, w sile wieku, prawdopobnie jednej z licznych żon, siostr, czy córek Ramzesa II. Mumia, nosząca numer 5229, jest ciałem Ramzesa III. Jest ona mniej dobrze zachowaną niż mumia Ramzesa II; twarz była pokryta grubą warstwą smoły; czoło jest więcej proporcyonalne, kości policzkowe mniej wystające, usta ogromne, a wargi wązkie; zęby są białe i całkowite. Twarz jest może delikatniejsza i inteligentniejsza od twarzy Ramzesa II, ale ma także mniej siły i energii. Między rysami ojca i syna zachodzi ta sama różnica i to samo podobieństwo, co między panowaniem jednego i drugiego. Dwie mumie królewskie będą wystawione za szkłem w muzeum w Bolaku, na widok publiczny.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Pomoc dla Stryja.

Do Prezydyum c. k. Namiestnictwa wpłynęła kwota 1.000 zł. od gminy miasta Budapesztu i 137 zł. 22 ct. od innych gmin i mieszkańców Węgier, za pośrednictwem król. węg. Ministerstwa spraw wewnętrznych; kwota 500 zł. 89 ct., zebrana z dalszych datków mieszkańców Czech, przez Namiestnictwo w Pradze; kwota 15 zł. zebrana przez starostwo w Kroneuburgu.

Na odbudowanie kościoła rzym. katolic. w Stryju złożyli następujące dalsze datki: 1) na ręce miejscowego komitetu w Stryju: ks. kan. Kolasiński z Oświęcima 100 zł., ks. kan. Kaliniewicz z Trembowli 5 zł., ks. Kasper Ma-

ksymowicz z Kalinowej 6 zł. 60 ct., urząd parafialny z Lipska 12 zł. 38 ct., Julian z Kościelca Pogorski 15 zł., ks. Jan Kopystyński z Dębowca 14 zł., ks. Franciszek Blatny z Ralyskowicz 1 zł., Władysław Zaroffa z Truskawca 1 zł. 40 ct.

2) w prezydyum magistratu lwowskiego: urząd parafialny w Filipkowcach 1 zł. 75 ct., ks. Romanowa Sanguszkowa 50 zł., Józef Borecki 10 zł., górnicy z Karwina 6 zł., ks. Winkler z Sidorowa 5 zł., ks. Bikowski z Jarosławia 28 zł. 8 ct., z Krakowa 2 zł., c. k. starostwo w Łańcucie 15 zł., w Ropczycach 4 zł.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 1 lipca.)

(L.) Przewodniczący p. Dąbrowski zakomunikował Radzie dziękczynne pismo dr. Bogusława Longchampsa, tudzież pismo dr. J. Żulińskiego, zapraszające na popis uczenic szkoły sług, który odbędzie się w niedzielę, w godzinach popołudniowych.

Delegatami Rady do komisyi międzynarodowego targu zbożowego we Lwowie, zostali wybrani pp. dr. Roszkowski i p. Kiselka.

Sekretarz p. Lukas odczytał, a radny profesor p. Wachnianin umotywował obszernie naglący wniosek w sprawie rozporządzenia J. E. p. Ministra oświecenia podwyższającego opłaty w szkołach średnich.

Mowca stawia wniosek, aby Rada, względnie zaś sekcya V wybrała komisyę z 3 członków, któraby wypracowała memorjał z prośbą do J. E. p. Ministra, ażeby co do Galicyi zmodyfikował swoje rozporządzenie, tyczące się opłaty szkolnej.

Wniosek ten został przyjęty.

Z kolei, dr. Piętak imieniem sekcyi V, w znakomitym, hucznemi oklaskami przyjętym wywodzie, przedstawił sprawę szkoły ludowej u OO. Dominikanów we Lwowie. W ostatnich czasach klasztor OO. Dominikanów we Lwowie oświadczył kilkakrotnie, że zwinie istniejącą i przez niego wspólnie z klasztorem OO. Franciszkanów utrzymywaną 4 klasową szkołę ludową publiczną. Szkoła ta istnieje na podstawie Najwyższego rozporządzenia z d. 1 września 1816. Począwszy od tego roku aż do ostatnich czasów, zakon OO. Dominikanów czynił najrozmaitsze remonstracye co do obowiązku utrzymywania tej szkoły. Stanowczy zwrot w tym przedmiocie nastąpił w r. 1879. Wówczas orzekła kraj. Rada szkolna, że szkoła ludowa u OO. Dominikanów jest szkołą prywatną i jako taka nie ulega obowiązkowi reorganizacyi w myśl nowej ustawy szkolnej. Przeciw temu orzeczeniu wniosły obydwa konwenty rekurs, a Ministerstwo orzekło: 1) że szkoła, o której mowa, jest szkołą prywatną; 2) ale kraj. Rada szkolna nie była kompetentną do wydania takiego orzeczenia, albowiem władzą kompetentną do orzeczenia, czy ta szkoła prywatna, konfesyjna, ma istnieć dalej, czy też ma być zwiniętą, jest Namiestnictwo. Wskutek tego orzeczenia ministeryalnego, wystosowało Namiestnictwo do magistratu a względnie Rady następujące zapytanie: 1) Czy szkoła ludowa u OO. Dominikanów jest potrzebną i pożyteczną? 2) czy należy przychylić się do prośby OO. Dominikanów o uwolnienie ich od obowiązku utrzymywania tej szkoły? Na pierwsze pytanie uchwaliła Rada zgodnie z wnioskami magistratu i sekcyi V odpowiedzieć Namiestnictwu, że szkoła ta jest potrzebną i pożyteczną, a na drugie pytanie uchwaliła Rada odpowiedzieć Namiestnictwu w bardzo długim, należycie umotywowanym memorjale: a) że OO. Dominikanie we Lwowie wspólnie z OO. Franciszkanami, w myśl Najwyższego rozporządzenia z 1 września 1816 są obowiązani utrzymywać 4-klasową publiczną szkołę; b) że od tego obowiązku uchylić się nie mogą; c) że Namiestnictwo nie powinno ich zwolnić od tego obowiązku; d) że na wypadek, gdyby Namiestnictwo poszło za decyzyą kraj. Rady szkolnej z r. 1879, wówczas powinni OO. Dominikanie być zniewoleni do utrzymywania prywatnej szkoły, ale w taki sposób ażeby ta szkoła odpowiadała wymogom §. 72 ust. szkolnej i substytuowała jedną szkołę ludową, mającą być utrzymaną kosztem gminy. W tym sensie będzie do wys. Namiestnictwa wystowany bardzo obszerny memoryał, w którym głównie będzie przeprowadzony dowód, że szkoła ludowa u OO. Dominikanów była i jest szkołą publiczną (a nie prywatną i wyznaniową) i że jako taka jest bezwyznaniową i w myśl najwyższego postanowienia musi być utrzymywaną kosztem konwentu.

Nasze wody mineralne i zakłady zdrojowo-kąpielowe.

III.

Lubień.

O trzy mile od Lwowa, na gościńcu grodecko-samborskim w dolinie rzeki Wereszczycy leży obszerna wieś Lubień, obecnie własność Konstantego br. Brunickiego, posiadająca arcyznakomity zdrój siarczany zimny.

Szeroka płaszczyzna tutejszej okolicy urozmaiconej jeziorami i obszernemi stawami, przedstawia oku kraj płaski, nieskąpy w lasy a urodzajną glebę.

Szczęśliwe położenie Lubienia tak zbliżonego do stołecznego grodu kraju naszego i do sieci kolei żelaznych tudzież wyborne gościńce, nastręczają zakładowi kąpielowemu Lubienia nie małą wyższość nad wielu innemi krajowemi zdrojowiskami; sam zaś tutejszy zdrój siarczany swym składem chemicznym i niezmierną jego obfitością istotnie zdumienie i podziw rozbudzający, jest najsilniejszym zdrojem siarczanym zimnym ze wszystkich jemu powinowatych źródeł krajowych i zagranicznych, a nadaje i zapewnia zdrojowisku Lubienia niepospolite znaczenie lekarskie. Jakoż Galicya dumną być może z posiadania zdroju, jakiegoby jej pozazdrościć mogły wszystkie inne kraje.

Poznajmyż bliżej ten drogi skarb dla cierpiących, to najsilniejsze ojczyste źródło siarczane.

Zdrój lubieński ujęty od niedawna w kamienną oprawę i odpowiednio nakryty, dostarcza tak wielkiej ilości wody, iż przeszło 100 kąpiel na godzinę najswobodniej udzielić tu można. Woda w czaszy zdrojowej jest zupełnie czystą; przy dłuższem jednak zetknięciu się z powietrzem atmosferycznem pokrywa się (jak wszystkie inne źródła siarczane) białawą powłoką (wydzieloną samoistną siarką), która zdjęta z powierzchni wody po niejakiem czasie napowrót powstaje. — Stała temperatura wody lubieńskiej (+10°6), zapach jej przenikliwy i arcysilny, od gazu siarkowodu pochodzący a wodom siarczanym właściwy, przy nastąpić mającej niepogodzie swą woń o pół mili roznosi, a wówczas jest miejscowym prognostykiem zbliżającej się słoty.

Rozbiory chemiczne wody lubieńskiej (z dawniejszych Teodora Torosiewicza rok 1827, prof. Czyrniańskiego r. 1859), tudzież najświeższa jej analiza prof. Radziszewskiego w r. 1881 dokonana, wykryły, jako najważniejsze jej składniki: siarkowód, gaz węglowy, siarczany i węglany alkaliczne tudzież ziemne, a uderzającej ilości tych arcydzielnych składników wody lubieńskiej przypisać należy jej skuteczność, prawie od stu lat utrwaloną.

Dla pozyskania dowodu o ile zdrój lubieński silniejszy jest od współrzędnych i jemu powinowatych wód siarczanych, przytoczymy tutaj w streszczeniu porównanie zdroju Lubienia z odnośnemi źródłami siarczanemi co do ilości zawartej w nich samoistnej siarki, jakie obszerniej podaliśmy w najnowszem naszem dziele *Rys Balneoterapii* (str. 256—268).

Jakoż w 1000 częściach wody posiadają samoistnej siarki gramów:

Akwizgrańskie cieplice	0.038
Baden pod Wiedniem (cieplice)	0.011
Busk w Król. polskiem	0.028
Eilsen	0.057
Harkany	0·009
Lubień	0·11173
Mehadia (cieplice)	0·093
Meinberg	0·036
Nenndorf	0·090
Piszczany (cieplice)	0·021
Pustomyty	0·094
Swoszowice pod Krakowem	0·045
Trenczyńskie cieplice	0·002
Warażdyńskie cieplice	0·007

Z powyższego porównania widzimy, iż zdrój siarczany lubieński zawierający największą ilość samoistnej siarki ze wszystkich zimnych źródeł siarczanych europejskich i z najsłynniejszych cieplic siarczanych, tyle wziętości używających, najsprawiedliwiej zaliczyć musimy do najznakomitszych wód siarczanych.

Ale na co zbyt długo dowodzić wyższości zdroju lubieńskiego nad jego współrzędnemi wodami, skoro same cyfry za nim przemawiają; na co podnosić sprawę jego skuteczności, zanadto od lekarzy znaną, a stwierdzoną niemal stuletnią tradycyjną wiarą i zaufaniem do wód siarczanych Lubienia.

Nic też dziwnego, iż tak potężny zdrój siarczany o wiele wcześniej zwrócił na siebie uwagę lekarzy, aniżeli inne nasze źródła mineralne, iż pierwej był od nich badanym, czego dowodem pomnikowe dzieło Wojciecha Oczka, wydane w roku 1578 pod tytułem „*Cieplice*“, a tem więcej wyłącznie zdrojom siarczanym poświęcona praca naszego rodaka i dobroczyńcy miasta Lwowa dr. Erazma Syxtsa „*O cieplicach*“ *w Szkle pod Lwowem r. 1617* drukiem ogłoszona; zatem zaś poszło, iż wody lubieńskie o wiele wcześniej od innych krajowych weszły w używanie.

Ztąd też i urządzenie Lubienia jako zakładu zdrojowo-kąpielowego, sięga przeszło stuletniego okresu, a historya tutejszego zakładu dla dziejowego obrazu balneologii krajowej byłaby wielce interesującą, gdybyśmy ją posiadali. Na tle bowiem stuletniej działalności zdrojowiska Lubienia odbiły się nietylko pojęcia naszych lekarzy i zapatrywania naszej publiczności co do działania wód siarczanych; ale nadto z historyi tutejszego zdrojowiska dałoby się wykazać, jakiem było i jakim zmianom za biegiem czasu podlegało u nas zastósowanie kąpiel siarczanych. Tu możnaby śledzić owe empiryczne sposoby kuracyj kąpielnych, jak się one z postępem czasu u nas zmieniały i udoskonalały; tu więc i balneotechnika krajowa miałaby może niejedno rodzime do wykazania przy kąpielnem wód lubieńskich zastosowaniu.

Ale niestety gruba zasłona niewiadomości pokrywa całą tak dla balneologii krajowej interesującą przeszłość tutejszego zdrojowiska, a tej zasłony nikomu nie uda się uchylić, iżby umożebnić dla oka oświetlenie rzeczonego przedmiotu. Wszakże nietylko Lubień, ale i największa część naszych zakładów zdrojowych nie posiada swej historyi; wielu niedostaje nawet wiadomości o roku ich zaprowadzenia, tudzież wiele z nich nie mogą udzielić rzetelnej statystyki z kilku dziesiątek lat ubiegłych, dotyczącej ich frekwencyi, eksportu ich wód, inwentarycznego opisu ich urządzenia, zgoła, o przeszłości naszych zdrojowisk, z wyjątkiem może Krynicy, zbyt nikłe mamy wiadomości.

To też i o przeszłości Lubienia zaledwie tylko powiedzieć możemy, iż w roku 1798 miał już swego balneografa K. Krokiewicza, który ogłosił drukiem we Lwowie przepisy dla używających tutejszej kąpieli, p. t.: „*Allgemeine Baderegeln für Lubień*“, tudzież, że i następni autorowie o polskim Lubieniu znowu po niemiecku pisali i drukiem ogłaszali, jak to uczynił Walchner i zkądinąd tyle zasłużony dla balneologii ojczystej T. Torosiewicz; niedziw przeto, iż polska publiczność nie znała swych wód ojczystych, a z niemi i Lubienia, który obcą a nie swoją mową do niej przemawiał.

Dawniejsza dziedziczka Lubienia hr. Jabłonowska już w roku 1824 szczyciła się wielkim zjazdem chorych do Lubienia, skoro ich liczba już wtedy do 400 osób dochodziła. Ona to w roku 1827 postarała się o chemiczny rozbiór swego zdroju, pobudowała dla gości zdrojowych łazienki i domy mieszkalne; ale rzeczywisty zakrój na zakład zdrojowo-leczniczy zawdzięcza Lubień dzisiejszemu swemu właścicielowi Konstantemu br. Brunickiemu, który od chwili objęcia go w roku 1848 w posiadanie, wymurował odpowiedni wymogom gmach łaziebny, on pierwszy w naszym kraju zaprowadził zastosowanie w swem zdrojowisku wanien porcelanowych, on wystawił ozdobne domki mieszkalne, on sprowadził tutaj o 800 sążni wodę do picia, on postarał się w latach 1859 i 1881 o nowe rozbiory chemiczne swego zdroju, on założył tutaj spacery i ogrody, zgoła on powołał do nowego życia zakład Lubieński, słowem on obecnego jego stanu twórcą i dobroczyńcą. —

Nie nużąc czytelnika, pozwalamy sobie dodać jeszcze słów kilka o obecnym stanie zakładu Lubieńskiego i o jego źródle mineralnem.

Tutejszy zakład zdrojowy rozłożył się wśród wsi o 3000 mieszkańców, okolony jest rozległym parkiem, zaopatrzonym w chodniki, ławki, klomby kwiatowe, przerznięty rzeczką Wereszycą, posiada 12 domków gościnnych z 200 pokojami, schludny hotel „Concordia,“ należycie urządzone łazienki o 50 gabinetach z wannami porcelanowemi, metalowemi i drewnianemi, w których udzielają kąpiel: mineralnych, siarczanych, siarczano-mułowych i parowych. Oprócz tego są tu kąpiele rzeczne, jest apteka podręczna, jest zakład gimnastyczny tudzież jest niezła restauracya zakładowa.

Niskie ceny pomieszkań i kąpieli mineralnych, bardzo korzystnie wyróżniają tutejsze zdrojowisko, czyniąc je przystępnem i dla mniej zamożnych chorych.

Do miejscowych środków leczniczych należy 5 zdrojów siarczanych, z których najsilniejszy jest tak zwany zdrój Ludwika odznacza się nie tylko arcywielką zamożnością swych składników, mianowicie: siarkowodu, gazu węglowego, siarkanów i dwuwęglanów, przewyższając ilością rzeczonych pierwiastków najprzedniejsze zimne zdroje siarczane europejskie, ale i ogromną swą obfitością, gdyż dostarcza 430.000 litrów wody na dobę, umożebniającą zaspokojenie nawet największej dziennej jego na kąpiele potrzeby.

Na mocy wymienionych chemicznych własności zdroju Lubienia, przyznajemy mu pierwsze miejsce między współrzędnemi źródłami siarczanemi europejskiemi.

Jest on chlubą naszego kraju, godzien wszelkiego uznania od lekarzy i od publiczności, gdyż zasługuje na to swemi nieprzepartemi bo przyrodzonemi właściwościami, a nie zawiedzie ani oczekiwania lekarzy, ani nadziei chorych, w cierpieniach wodom siarczanym przekazywanych.

Nic też dziwnego, iż wziętość Lubienia w miarę coraz lepszych jego urządzeń nieustannie wzrasta, iż coraz więcej bywa przez chorych uczęszczanym, skoro w ostatnich 9-ciu latach[1877 — 1885] przebywało tutaj osób 7902, skoro udzielono kąpiel mineralnych 172.766; brutto zaś dochód za same kąpiele wynosił 121.449 złr.

Jakkolwiek ze statystyki zdrojowej widzimy, iż omawiany zakład coraz więcej zyskuje na rzetelnie przynależnej mu wziętości i zaufaniu, jednak nie możemy utaić naszego zdziwienia, iż nie jest on jeszcze w tym stopniu odwiedzanym, jaki wszyscy na mocy obecnego stanowiska nauk lekarskich, zdrojowi Lubieńskiemu przyznać musimy. To też śmiało na tem miejscu wraz z profesorem Dietlem powtórzyć możemy, cośmy już w naszem dziele *Rys Balneoterapii* (str. 267 — 268) wypowiedzieli: „do Was odzywam się panowie koledzy, których wzniosłem acz ciernistem jest powołanie nietylko uzdrawiać chorych, ale i nauczać nieświadomych, zwróćcie waszą uwagę na swojskie źródła mineralne, zaopiekujcie się niemi serdecznie, obznajmiajcie publiczność z zaletami naszych wód leczniczych, zachęcajcie chorych, aby się udawali do nich po zdrowie. Wam powierzyła Opatrzność dobro Waszych chorych i pomyślność naszych zdrojowisk!“

Dr. Michał Zieleniewski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 2 lipca 1886 r.

Lwów, Pszenica 7·80 do 8·50, żyto 6·— do 6·40, jęczmień 5·50 do 7·—, owies 6·35 do 6·60, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak 9·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 40·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, Pszenica 7·80 do 8·25, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień browarny 5·25 do 6·—, owies 6·50 do 6·60, groch 5·50 do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·— do 8·—, żyto 5·30 do 5·95, jęczmień 5·— do 5·50, owies 6·50 do 6·65, groch 5·50 do 7·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 8·50, żyto 6·— do 6·60, jęczmień 5·50 do 6·—, owies 6·50 do —·—, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak 9·25 do 9·35, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·— do 8·—, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień 5·40 do 5·60, owies 5·25 do 5·50, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak 8·80 do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. —·— do —·— nominalnie. Nowy chmiel od 40·— do 50·— zł. loco chmielarnie, brak pożowy ceny.

Okowita za 10.000 litr. prct. loco Lwów zł. 25·— do 25·30.

Usposobienie spokojne, tylko żyto więcej poszukiwane.

*) Przedruk wzbroniony

OSTATNIA POCZTA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17 czerwca b. r. zezwolić na systemizowanie 14 nowych posad weterynarzy powiatowych w Galicyi.

Według *Fremdenblattu*, Najj. Pan przybędzie dnia 4 b. m. do Gastein, uda się ztamtąd na krótki pobyt do Ischl, zkąd w drugiej połowie lipca powróci do Gastein celem spotkania się z cesarzem Wilhelmem.

Jego Ces. Mość przyjmował przedwczoraj na dłuższem posłuchaniu pre-

zesa gabinetu węgierskiego Tiszę i delegatów Czerwonego Krzyża, którzy w czasie ostatniej serbsko-bułgarskiej wojny kierowali akcyą pomocniczą. Najj. Pan rozmawiał jak najłaskawiej z delegatami, pomiędzy którymi znajdował się także hr. Plater i wypytywał ich o różne szczegóły.

Wczoraj przed południem nowo zamianowany Minister handlu margrabia Bacquehem złożył przysięgę do rąk Monarchy, w obecności wielkiego podkomorzego hr. Trauttmansdorffa i Prezydenta Ministrów hr. Taaffego. Następnie p. Minister Bacquehem był na posłuchaniu u Najd. Cesarzewicza.

Nowy Minister handlu przybył przedwczoraj do pałacu Ministerstwa handlu, gdzie dotychczasowy kierownik tego urzędu, baron Pusswald, oddał mu urzędowanie. P. Minister przyjmował następnie biuro prezydyalne i szefów sekcyj pp. Arndta, barona Deweza, dr. Witteka i generalnego dyrektora austryackich kolei państwowych barona Czedika. Oficyalne przedstawienie szefów departamentowych miało odbyć się wczoraj. Baron Pusswald pozostaje tylko do jutra w urzędzie.

Fremdenblatt donosi za *Budapester Correspondenz*, iż w ciągu lata p. Minister spraw zagranicznych, hrabia Kalnoky zjedzie się z ks. Bismarckiem prawdopodobnie w Kissingen.

Pan Tisza, przed wyjazdem z Wiednia, konferował z pp. Ministrami, hrabią Kalnokym i hr. Bylandt-Rheidtem.

Fremdenblatt pisze: Wobec okoliczności, iż w Austryi został zamianowany nowy Minister handlu, który dopiero we czwartek (to jest, wczoraj) obejmie urzędowanie, nastąpiło małe spóźnienie w przesłaniu noty Rządu austryackiego do Pesztu w sprawie odnowienia rokowań cłowych. Rokowania odbywać się będą z początku prawdopodobnie w drodze korespondencyi, a ustne konferencye zostaną podjęte w połowie sierpnia.

Pułkownik bawarski, Kellner, który przez dni kilka bawił w nadzwyczajnej misyi w Wiedniu, udał się już z powrotem do Monachium.

Wiener Zeitung ogłasza dokument koncesyjny z dnia 4 czerwca 1886 w sprawie budowy kolei lokalnej Bielsk-Wadowice-Kalwarya, gdzie w §. 1 powiedziano, iż udziela się Towarzystwu akcyjnemu kolei Cesarza Ferdynanda prawo do budowy i prowadzenia ruchu na kolei żelaznej, jaka ma być wykonana o torze normalnym z Bielska przez Kęty, Andrychów i Wadowice do Kalwaryi i połączona z linią państwową Sucha-Skawina; dalej ogłasza dziennik urzędowy ustawę z dnia 29 czerwca b. r. w sprawie ponownego przedłużenia ustawy z 25 maja 1880 co do prerogatyw i ułatwień dla kolei lokalnych; następnie rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 22 czerwca 1886, mocą którego zostaje zmieniony §. 20 rozporządzenia z dnia 10 października 1882, w sprawie wykonania ustawy o pocztowych kasach oszczędności z dnia 22 maja 1882; wreszcie obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30 czerwca b. r. o zmianach, jakie zostały wprowadzone z dniem 1 lipca b. r. w regulaminie dla międzynarodowego obrotu telegraficznego.

Z Pragi donoszą, że tak zwana partya ekonomiczna, która była zawsze za pojednaniem między Niemcami a Czechami, zamierza założyć w Pradze utrakwistyczne dla obu narodowości stowarzyszenie kasynowe, którego celem ma być dążenie do pojednania. Stowarzyszenie to ma wejść w życie jeszcze w tym roku.

Ks. Bismarck, wyjechał przedwczoraj z Berlina do Schönhausen zkąd po dwudniowym pobycie uda się do Kissingen a później do Gastein.

W sprawie notyfikacyi piszą do *Köln. Volks-Ztg.* że kilku pruskich biskupów zapytało Papieża, czy wolno im wymieniać rządowi kandydatów na poszczególne posady proboszczowskie. Papież dał podobno odpowiedź potwierdzającą z tem zastrzeżeniem, że przedmiot ten zostanie niezadługo ostatecznie uregulowany.

Dotychczas nie zapadło jeszcze ostateczne postanowienie co do terminu, w którym ma rozpocząć działalność komisya kolonizacyjna w dzielnicach polskich; dzienniki berlińskie przypuszczają jednak, iż nastąpi to w czasie najkrótszym a w każdym razie równocześnie z zamianowaniem nowego prezydenta dla regencyi poznańskiej.

W Kołach utrzymujących stosunki z Watykanem obiega pogłoska, iż niebawem zostanie ogłoszona encyklika papieska do biskupów niemieckich, która stwierdzi przywrócenie pokoju kościelnego i ustanowi reguły, wedle których mają być załatwiane możliwe spory pomiędzy kościołem i władzami państwowemi.

Z Belgradu donoszą do *Pol. Corr.*, iż po zamknięciu sesyi skupczyny nastąpią pewne zmiany w serbskiem ciele dyplomatycznem.

W Paryżu w kołach politycznych największe obudza zajęcie ustąpienie gubernatora Paryża, generała Saussier i zatarg, który powstał pomiędzy nim a ministrem wojny. *Temps* zajmuje się tem jako kwestyą poważną bardzo, ponieważ Saussier, jakkolwiek szczery republikanin, znany jest jako stanowczy nieprzyjaciel coraz jawniejszych dziś prądów demagogicznych. Organa oportunistów wyrażają także obawę, tembardziej że generał Boulanger chce zupełnie znieść urząd gubernatora wojskowego stolicy.

Równocześnie z tym objawem, podnoszą jako charakterystyczny objaw dzienniki konserwatywne, że cały obóz radykalny zgadza się wprawdzie z projektem ustawy przeciw piśmiennym objawom podburzającym w odezwach, ale tylko pod tym warunkiem, żeby ustawa ta skierowana była wyłącznie przeciw aktom konserwatywnym lub zwolenników monarchii. „Chcecie więc otwartego jakobinizmu — wołają organa konserwatywne. — Prześladujecie wszystkich którzy nie chcą iść za waszym sztandarem, ale swoim pozwalacie na wszystko, byle tylko pochlebiać rzeszom, które wam przy wyborach oddają usługi.“

Przy wyborze senatorów w niedzielę z dwóch departamentów, wyszedł w jednym były deputowany, monarchista Huon de Penanster, a w drugim radykalny republikanin de Sal.

Zapewniają, że minister-rezydent w Tunisie, Cambon, przeniesiony zostanie skutkiem nieporozumienia z tamtejszemi władzami wojskowemi z powodu obsadzenia pewnych punktów na granicy Tripolisu. Cambon ma być zamianowany ambasadorem francuskim w Konstantynopolu, w miejsce Noailles'a

Dziennik urzędowy ogłasza dekret, redukujący o 40 procent opłatę od telegramów przeznaczonych dla dzienników, które wychodzą w granicach Francyi.

Voltaire donosi, że Patenôtre będzie następcą Cambona w Tunisie.

Prasa belgijska zajmuje się żywo wydalonymi z Francyi książętami, lecz zarazem dodaje, że wszelkie pogłoski o relacyach monarchy belgijskiego z reprezentantami byłych rodzin panujących, są zmyślenie. Król Leopold. dodaja dzienniki brukselskie, nie dopuści do żadnego kroku, którby mógł być fałszywie za granicą rozumiany lub spowodować jakieś reklamacye.

Polit. Corresp. otrzymuje z Londynu korespondencyę, w której przedstawia sytuacyę dla gabinetu Gladstona jako bardzo niepomyślną. W korespondencyi tej czytamy: „Gladstone był wprawdzie w podróży swojej do Szkocyi witany przez radykalnych, szczególniej przez Irlandczyków bardzo ostentacyjnie, ale prawie wszystkie wybitniejsze osobistości stronnictwa liberalnego odstąpiły go, a obecnie opiera się tylko na najskrajniejszych żywiołach tego obozu, które żądają zniesienia Izby lordów, powszechnego głosowania i inne podobnie radykalne wysuwają postulaty, przeciw którym występują energicznie zarówno konserwatyści jak liberalni umiarkowani. Zresztą i radykalizm starej szkoły pod przewództwem Brighta oświadcza się przeciw polityce irlandzkiej Gladstona. Gdyby zatem, co jest prawdopodobne, wyszedł z wyborów gabinet konserwatywny, to miałby trudne i niewdzięczne zadanie, bo musiałby stłumić rewolucyjne dążności, które w razie upadku Gladstona, niewątpliwie silnie się objawią.“

Dublin Express donosi: W skutek feniańskich pogróżek, z których jedne wychodzą z kraju a inne z Ameryki, uznano za konieczne zarządzić środki ostrożności w celu zabezpieczenia domu p. Chamberlaina w okolicy Birminghamu, a sam p. Chamberlain musi obecnie udawać się wszędzie w towarzystwie dwóch uzbrojonych agentów tajnej policyi.

Według *Berl. Polit. Nachr.* zerwanie rokowań Anglii z Chinami o Birmę, poczytywać można za klęskę, ponieważ rząd chiński tem gorliwiej podtrzymywać odtąd będzie rokosz w dawnej posiadłości króla Tibo. Czem dla Chin były w Tonkinie czarne sztandary, tem są obecnie w Birmie Dakoity, których opór przeciw Anglii trwać może tak długo, jak długo zechcą Chiny, Anglicy zaś po ostatnich walkach przekonali się o niezwykłej wytrwałości w walce Dakoitów.

W hiszpańskiej Izbie deputowanych minister wojny odpowiedział na mowę Domingueza, że przyznaje, iż armia hiszpańska liczy za wielu oficerów. Awans jest jednak powolny.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 lipca. Najj. Pan przyjmował wczoraj na pożegnalnem posłuchaniu ambasadora francuskiego i przyjął od niego listy odwołujące go z dotychczasowej posady.

Wiedeń, 2 lipca. W czasie dzisiejszego przedstawiania się wyższych urzędników Ministerstwa handlu p. Ministrowi margrabiemu Bacquehemowi, miał p. Minister w odpowiedzi na powitalne przemówienie szefa sekcyi barona Pusswalda dłuższą mowę, w której oświadczył, iż świadom jest zupełnie wielkich trudności nowego swojego stanowiska, na które został powołany Najw. zaufaniem, a wielkie uspokojenie znajduje w tem, iż może liczyć bezwarunkowo na poparcie podwładnych urzędników. W silnem, wiernem i zgodnem z obowiązkami poparciu ciała urzędniczego upatruje p. Minister z jednej strony nieodzowny warunek spełnienia poruczonego mu zadania, z drugiej zaś jedną z rękojmij dla skutecznego i tyle koniecznego rozwoju ekonomicznych interesów Monarchii. P. Minister wspomniał w końcu o wielkich zasługach ustępującego szefa sekcyi barona Pusswalda, składając mu zarazem najgoretsze życzenie, aby długo jeszcze mógł zażywać dobrze zasłużonego spoczynku.

Tryest, 2 lipca. (*Tel. pryw.*) Ze względów sanitarnych zakazano na terytoryum tryesteńskiem odpustów i innych tłumnych zebrań.

Tryest, 2 lipca. Sekcya ciał osób zmarłych dnia 29 czerwca wykazała, iż osoby te padły ofiarą sporadycznej cholery. W nocy z 30 czerwca na 1 lipca zaszły znowu podejrzane wypadki zasłabnięcia Przebieg choroby nie jest groźny.

Würzburg, 2 lipca. Na linii sztutgardzko-berlińskiej zderzył się wczoraj po południu pociąg pospieszny z pociągiem osobowym idącym z Schweinfurtu. Pięć wozów pociągu osobowego uległo zdruzgotaniu, konduktorzy obu lokomotyw zostali zabici. O ile dotychczas zdołano sprawdzić straciło życie wśród katastrofy siedmiu podróżnych, a oprócz tego wielu podróżnych odniosło cięższe lub lżejsze uszkodzenia. Z podróżnych pospiesznego pociągu nikt nie został ciężko rannym. Powodem katastrofy było fałszywe nastawienie zwrotnicy.

Monachium, 2 lipca. Książę regent zamknął wczoraj uroczyście sejm bawarski. Orędzie pożegnalne wyraża niezłomną nadzieję ks. regenta, iż z Bożą pomocą państwo Bawarskie w silnym związku z centrum niemieckiem będzie rozwijać się szczęśliwie i zażywać niezamąconej pomyślności.

Petersburg, 2 lipca (*Tel. pryw.*) Francusko - rossyjskie towarzystwo buduje dla floty bałtyckiej wielki pancernik „Mikołaj I.“ Koszta budowy preliminowano na 3 miliony rubli.

Petersburg, 2 lipca. (Telegram *Pol. Corr.*) Kierownik tutejszej ambasady francuskiej i drugi jej sekretarz podali się do dymisyi.

Belgrad, 2go lipca. (*Tel. pryw.*) Królowa Natalia udzieliła złote medale kilku damom wiedeńskiego świata arystokratycznego, które wzięły wybitny udział w akcyi pomocniczej na rzecz chorych i rannych żołnierzy serbskich.

Paryż, 2 lipca. W Izbie deputowanych poseł Brice uderzył gwałtownie na ministra wojny z powodu zakupna dla armii owsa zagranicznego. Minister wojny odparł, iż Francya nie produkuje z jednej strony potrzebnej ilości owsa, z drugiej owies ten podlega łatwo zepsuciu. Izba 273 gł. przeciw 262 głosom przyjęła porządek dzienny wyrażający oczekiwanie, iż rząd będzie się starał nabywać przeważną część zapasów owsa od rolników francuskich.

Dzienniki donoszą, iż minister wojny udzielił generałowi Courcy nagany, a to z powodu, iż generał ten bez wiedzy przełożonej władzy ogłosił w dziennikach pismo otwarte.

Paryż, 2 lipca. Rada ministeryalna wyraziła jednogłośnie przekonanie, iż nie należy przyjmować dymisyi generała Saussier'a. Minister wojny wystosował pismo do generała z prośbą, aby cofnął wniesioną dymisyę.

Rzym, 2 lipca. Prowenience z Austro-Węgier podlegają w portach wysp Jońskich i morza Śródziemnego 7-dniowej kwarantanie.

Według wczorajszego raportu w ostatnich 24 godzinach w różnych miejscowościach włoskich zapadło na cholerę 218, zmarło 64 osób, pomiędzy innemi w Francavilla (w Neapolitańskiem) zapadło 53, zmarło 17, a w Latiano zapadło 100, zmarło 21 osób.

Rzym, 2 lipca. (*Tel. pr.*) Z powodu niebezpieczeństwa cholery odroczono do jesieni zapowiedziane wielkie manewry.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1886.

Odchodzą ze Lwowa;

podług zegara lwowskiego.

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mieszany, o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mieszany.

Do Krakowa: o godz. 2 minut 25 po połud. pociąg kuryerski o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 4 minut 8 po południu pociąg kuryerski, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 3 minut 58 po połud. pociąg kuryerski o godz. 9 min 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 2 minut 15 po południu pociąg kuryerski o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocyi o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa
dnia 2 lipca 1886.

Hotel George'a

Pp. S. hr. Dieduszycki z Gwoździca, M. hr. Tyszkiewicz z Brodów, P. hr. Czosnowski z Wołynia, W. Stengel z Londynu, M. Sarnecka z Turynki.

Hotel Europejski.

Pp. W. Zieliński z Worobijówki, K. Zaleski z Rossyi, br. Stahl z Odessy, W. Jackowski z Rossyi G Hausenbüchel ze Stryja.

Hotel Francuski

Pp. K. Schartelmüller z Wiednia, E. Rozwadowski z Wązowic, R hr. Rozwadowski ze Stanisławowa, K. Gebauer z Węgier W. Niedzwiedzki z Wankowic, E. Kubicki z Kamionki, J. Moysa Rosochacki z Rosochocza, M. Meth z Drezna.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 lipca 1886, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. górn. 28·— Węg. akcye kredyt. 285·—, Akcye anglo-austr. 114·50, Akcye banku Union 71 —, Akcye kolei Karola Ludwika 187 25, Akcye kolei północnej 229·50, Akcye kolei południowej 114 75 Akcye kolei Alföld 192.—, Akcye kolei Elżbiety 2228 50, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 227 50 Akcye kolei węg. północno - wschodniej 176·25 Wiedeńskie losy —·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·20, Losy regulacyi Cisy 125·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 106 92, Akcye związkowego banku 104·50, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·22·75 Węgierskie losy 121·50, Marka niemiecka —·— kolej Karola Ludwika 121.30 Usposobienie ożywione.

Wiedeń, 1 lipca 1886, godzina 5 minut 20. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny ——, Losy zroku 1883 —·—, Napoleondor —·—.—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 2 lipca 1886 r. godzina 10 min. 35. Akcye kredytowe 278·30, Anglo-Austr. —·—. Unionbank —·— Kolej Karola Ludwika 187.25, Południowa —·— Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— 6% listy zastawne banku krajowego 96·25, 4½% pożyczka krajowa z 1883 roku 95·—, Napoleondor 9 98,50 Rubel papierowy 1·22.75 Usposobienie chwiejne

Telegramy zbożowe z dnia 1 lipca 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·— zł. jęczmień —·—, do —·—, zł.,kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 24.50 do 24.75 złr. m., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik ——, spirytus —·— kukurudza —·—, Kolonia —·— Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 7·52 do zł., 7·54 rzepak (sierpień-wrzesień —·, do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień - maj) 145·75 do —, żyto —.—m. spirytus 37·50 rzepakowy olej —·— Paryż: mąki 159 kilogr. 47·10, fr. olej rzepakowy —·—. fr. spirytus —·—' fr. Wrocław; Pszenica —·—, żyto —·—, owies Pszenica —·—

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 1 lipca 1886.

	płacą walutą austr. zł.	kr.	żądają walutą austr. zł.	kr.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	186	25	189	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	227	75	231	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	287	50	293	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	101	20	102	20
„ „ „ 4 prc. w. a.	95	25	96	50
„ „ „ 5 prc. okresowe	101	20	102	20
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	93	—	94	—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los. 51 l.	96		97	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	70	103	70
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	50	100	50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	101	45	102	45
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	70	105	70
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	99	25	100	25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	—
Pożyczki kr z r. 1883 po 4½ pr. wa.	95	—	96	50
5. Losy miasta Krakowa . .	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	26	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	82	5	92
Dukat cesarski .	5	85	5	95
Napoleondor	9	94	10	04
Półimperyał	10	28	10	38
Rubel rossyjski srebrny . .	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	21½	1	23½
100 marek niemieckich	61	45	62	15
Srebro	—	—	—	—
Talary w srebrze	—	—		

bez kupona — bez kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 30 czerwca 1886.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listop ad	85.20	85.35
luty-sierpień	85.20	85.35
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	86.05	86.20
kwiecień-październik	86·05	86.20
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.30	140·—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.—	40.50
„ „ 1864 po 100 złr. . . .	168 25	168.75
„ „ 1864 po 50 złr. . .	168.—	168 50
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	52.—	——
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	158 50	158.75
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	102.—	102 20
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	117.25	117 40
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech .	109.—	—.—
Bukowiny . .	105.10	105.50
Galicyi . . .	105.10	105.60
Niższej Austryi .	109.—	110.—
Siedmiogrodu	105.10	105.50
Węgier .	105 20	105.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	114 75	115.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	278 40	278.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	525.—	530.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	223.25	223.50
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	867.—	868.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	411.—	412.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	241.	241.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. . .	2373	2378
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	187.10	187 50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. ws war	228 —	228.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	227.20	227·50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	113.50	114.—
I kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	179.—	179 50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.40	100.70
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100 25	100 75
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	101.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	100.—	100 25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	95.—	95 50
„ „ „ „ po 5 prc. .	101.40	102.—
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.40	102 —
Banku krajow. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	96.25	96.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi . .	100.—	100.50
Gal. banku hip. po 6 prc. . .	103.—	105 25
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	101.40	101.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc.	101.—	102 —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.75	102 25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze .	103.25	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k. .	98.80	99.20
„ „ po 100 zł. w. a. .	117.25	117·75
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	101.30	101.70
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	100.40	101.70
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	83.70	84.—
z r. 1884	93.—	93·40
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	102.20	102 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	177.—	177.50
Clarego po 40 zł. m. k.	44.50	45.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	21.30	21.70
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46 —	47.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	41 75	42.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.85	14 15
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	—.—	—.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19 —
Salma po 40 zł. m. k. . . .	57.50	58
St. Genois po 40 zł. m. k. . . : .	54.75	55 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a. :	69.—	70.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	33.25	33.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	42.50	43.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	125.85	126 25
Paryż za 100 fr.	49.90.—	50.05 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men. . .	5.93.—	5.95.—
„ pełnej wagi . . .	5.87.—	5 89—
Korona . . .	—.—.—	—.—.—
20-frankówka . .	9.98 50	10.— —
Rossyjski imperyał	10.28.—	10.30 —
Talar związkowy.	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 1 lipca 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	25
„ „ „ w srebrze .	86	—
Renta w złocie	117	35
5 prc. austr. renta marcowa	103	—
Akcye banku wiedeńskiego	869	—
„ „ kredytowego	278	50
Londyn . .	125	85
Srebro . .		
Napoleondor	9	98
Dukąt cesarski men.	5	93
100 marek niemieckich	61	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3944 (4686 1—3)

W tut. sadzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 lipca 1886 i 19 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 września 1886 nawet poniżej takowej jednak nie niżej sumy równej pretensyom którym przysługuje prawo pierwszeństwa i pretensyom ubezpieczonym licytacya realności stanowiącej ciało hipoteczne objęte wyk. hip. l. 33 ksiegi gruntowej dla gminy Zaszkowice Mojżesza Handzla własnej na rzecz Józefa Hałajkiewicz a prawo nabywcy Simy Handzel pto 200 zł. zpn.

Cena wywołania 420 zł.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr Józefa Bylinę adw. w Gródku.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipot. termin na dzień 23 września 1886 godz. 10 rano.

Gródek, 7 czerwca 1886.

L. 5083 (4736 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz 10 rano w dniach 15 lipca 1886 i 19 sierpnia 1886 tylko powyżej ceny szacunkowej licytacya realności l. 175 według wyk. hip. 1028 gminy kat. Gródek Izaka Leichtmanna własnej na rzecz Eisiga Raaba pto 2331 zł. z pn.

Cena wywołania 2268 zł.

Wadyum 227 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w registraturze ts.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony Ozyasz Mandel.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 23 września 1886 godz. 10 rano.

Gródek, 22 maja 1886.

L. 6453. (4739 1—3)

Dnia 15 lipca, dnia 18 sierpnia i dnia 17 września 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 194 w Ladzkim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Eugenii de Kisielewskiej Harasymowicz przeciw Longinowi i Katarzynie Jaroszewskim pto 600 zł. aw. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 3100 zł. aw.

Wadyum 310 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tut. sądzie przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Jana Jaśkiewicza z Ladzkiego kuratorem.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, dnia 21 maja 1886.

L. 2385 (4521 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach w sprawie egzekucyjnej Dyrekcyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw Andrzejowi Tyszkowskiemu pto reszty raty za II. półrocze 1884 w sumie 352 złr. 82 ct. wa. i trzech dalszych rat po 2550 złr. wa. z pn, chęć kupienia mającym niniejszem edyktem wiadomo czyni, że na rekwizycyę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 24 kwietnia 1886 l. 19221 publiczną przymusową sprzedaż dóbr Hayworonka w powiecie Podhajeckim położonych, powyższej pretensyi, Dyrekcyi gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie za hipotekę służących, wedle poz. 8 karty B wyk. hip. 57 dłużnika Andrzeja Tyszkowskiego własnych, rozpisał i w celu przedsięwzięcia tej licytacyi dwa w gmachu sądowym w sali rozpraw nr. 16 odbyć się mające termina mianowicie na dzień 19 lipca 1886 i na dzień 9 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 3 po południu z tem wyznaczył, że dobra te przy powyższych dwóch terminach powyżej ceny wywołania w kwocie 172000 złr. wa. sprzedane nie będą.

Wadyum wynosi $^{5}/_{100}$ ceny wywołania mianowicie sumę 8600 złr. wa. i złożone być może bądź w gotówce, bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego lub austryj. Banku narodowego, albo też w obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu nigdy jednak nad wartość nominalną tychże. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem, a jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Gdyby dobra te przy powyższych terminach za cenę wywołania sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin w sali nr. 16 na dzień 9 sierpnia 1886 o godz. 5tej po południu, z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczny, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Wyciąg hipoteczny sprzedać się mających dóbr i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć mozna w tutejszosądowej registraturze.

O treści tejże uchwałz zawiadamiamy obie strony: Lubinę, Orzelska, Spółkę rolniczą w Tarnopolu, nieletnią Celinę Tyszkowską do rąk ojca i opiekuna Józefa Tyszkowwskiego, nieletnią Maryę Bukowską do rąk ojca i opiekuna Jana Bukowskiego, nieletnią Zofię recte Pelagię Jawną do rąk opiekuna Józefa Pieleckiego, Wysoki Skarb Państwa do rąk c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie, Antoniego Tyszkowskiego, Berla Steina, Leibę Rottenberga, Markusa Lilienfelda, filię c. k, uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego w Tarnopolu, Włodzimierza Bohrynowicza, dra Wojciecha Slączkę, Majera Eizenberga, Teodora Zawistowskiego, c. k. urząd podatkowy w Podhajcath i urząd gminny w Hayworowce wreszcie wszystkich tych wierzycieli, któ rzyby po dniu 13 marca 1886 jako dniu uzupełnienia wyciągu tabularnego na sprzedać się mających dobrach prawo hipoteki uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna bądź wcześnie, bądź też wcale nie doręczoną być nie mogła na ręce równocześnie dla nich ustanowionego kuratora dra Schätzla adwokata w Brzeżanach i przez edykta.

Brzeżany, dnia 22 maja 1886.

L. 3004. (4638 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10ej rano w dniach 16 lipca i 16 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej zaś dnia 17 września 1886 nawet poniżej takowej licytacya niewydzielonej połowy realności l. 191 w Budzanowie według wyk. hip. 471 Jana i Anny Szaszarowskich własnej, na rzecz Leiby Nuty Dezkera pto 50 zł. zpn.

Cena wywołania 85 zł., wadyum 8 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Tomasza Gordaszewskiego z Budzanowa.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach, wyznacza się do przesłuchania wierzzcieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1886 godz. 11 przed południem.

C. k. sąd powiatowy

Budzanów, dnia 11 maja 1886.

L. 3737. (4633 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 5 lipca i 11 sierpnia 1886 o godz. 11 rano odbędzie się tamże licytacya nietabularnego gospodarstwa Ilka i Hryńka Lipeckich pod l. k. 53 rep. 28 w Woli lipelskiej na zaspokojenie dłużnej przez nich Zakładowi kred. włośc. w likwidacyi 25 rat po 12 zł. a. w. i resztę kapitału w kwocie 33 zł. 44 ct. aw. zpn. z dołożeniem, że na tych terminach gospodarstwo rzeczone tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedanem zostanie w przeciwnym zaś razie wzywa się interesowanych na 11 sierpnia 1886 o godz. 4 po południu celem ułożenia ułatwiających warunków przyczem niestający za przystępujących do wniosku większości będą uważani.

Cena szacunkowa i wywołalna wynosi 600 zł.

Zakład 60 zł. aw.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania tudzież warunki licytacyi przejrzeć można w sądzie.

Dla nieznanych wierzycieli i tych którymby uchwały niniejszą wcale nie lub należycie doręczyć nie można, ustanawia się kuratorem tutejszego notaryusza p. W. Krókowskiego.

Mościska, 30 kwietnia 1886.

L. 4728. (4640 2—3)

Mościski c k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 90 zł. 60 ct. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 53 w Sokoli położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a Hnata i Piotra Gardziałów własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny dnia 8go lipca, 10 sierpnia i 8 września 1886 każdym razem o godzinie 8 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł. aw. lub wyżej tejże, na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Mościska, 29 maja 1886.

L. 34834. (4670 2—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym samborskim na trzy letni okres 1887, 1888 i 1889 odbędzie się w c. k. Starostwie samborskim w dniu 13 lipca 1886 licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na r. 1887:

1) dla traktu Dobromilskiego 5182 metr. sześc. w kwocie fisk. 6599 zł. 2 ct.

2) dla traktu Podbeskidzkiego 6735 metr. sześc. w kwocie fisk. 13045 zł. 20 ct.

3) dla traktu Samborskiego 1170 metr. sześc. w kwocie fisk. 1360 zł. 70 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa ego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, do którego także w oznaczonym terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i w 5 prc. wadyum z wyrażeniem cen zaofiarowanych nietylko cyframi ale także i literami.

Oferty winne opiewać na wszystkie kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu lub szutrowiska w konserwę zaopatrzone być mają. Oferty nieułożone według wzoru w § 45 warunków licytacyi przepisanego lub nie wniesione w terminie powyższym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 11 czerwca 1886.

L. 332. (4655 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi ogłasza iż celem zaspokojenia należytości 30 zł. wa. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 14 sierpnia 1886, 25 sierpnia i 22 września 1886 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod lk. 72 w Lanckorowie położonej l. wyk. hip. 72 w księdze gruntowej tejże gminy na imię Tomasza Goduli zapisanej.

Cena wywołania 269 zł 12 ct.

Wadyum 26 zł. 90 ct. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kalwarya, dnia 15 kwietnia 1886.

L. 7868 (4718 2—3)

C. k. sąd miej. del. S. II. we Lwowie oznajmia, że na zaspokojenie sumy 700 zł. aw. zpn. przymusowa sprzedaż realności lk. 27 w Kleparowie wyk. hip. 66 gminy Kleparów Mikołaja Wesołowskiego własnej, w drodze licytacyi dnia 9 września 1886 o godz. 10 rano w tut. sądzie przedsięwziętą będzie.

Cena wywołania 1400 zł.

Wadyum 70 zł. aw.

Rosztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

Lwów, 17 maja 1886.

L. 10850 (4685 2—3)

Dnia 3 sierynia 7 września 12 października 1886 o godzinie 12 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 8 w Zawadzie uszewskiej wyk. hip. 8 księgi gruntowej gminy Zawada uszewska objętej Jana Rogoża własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 300 złr. w. a.

Cena wywołania 600 złr. wa.

Wadyum 60 złr.

Wycięg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na 12 października 1886 o 4 po południu.

Brzesko, 8 stycznia 1886.

L. 1224. (4695 2 - 3)

Celem wydobycia kwoty 133 zł 76 ct. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi, odbędzie się w tusądowym zabudowaniu w dniach 22 lipca, 19 sierpnia i 9 września 1886, każdym razem o godzinie 10 z rana, publiczna sprzedaż realności nietabularnej, pod l. k. 83 subrep. 53 w Rosulnie położonej, do dłużnika ś. p. Fedora Korytana względnie tegoż spadkobierców Maruni i Anny Korytan należącej z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim nawet poniżej takowej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Sołotwina, dnia 26 kwietnia 1886.

L. 1270. (4701 2—3)

Podaje się do wiadomości, że celem ściągnięcia pretensyi Józefa Schmelza w kwocie 156 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23 sierpnia, 25 września 1886, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 28 w Pławach objętej, dłużnika Ignacego Ciągały względnie tegoż leżącej masy własnej, i to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej, zaś na trzecim także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

W razie gdyby realność ta na powyższych terminach nie mogła być sprzedaną, pod tymi warunkami, natedy do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 25 września 1886 o godzinie 3 po południu.

Cena szacunkowa 735 zł. 62 ct.

Wadyum 73 zł 57 ct.

Reszta warunków i protokół oszacowania są w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Niemczewski c. k. notaryusz w Oświęcimiu.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 13 marca 1886.

L 4707. (4398 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Gwoźdcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dozwoloną została na zaspokojenie 20 rat pożyczkowych po 12 zł. aw. na dniu 22 lutego, 22 czerwca i 22 października każdego roku począwszy od 22 października 1885 włącznie zapadłych z 10 prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, jakoteż resztujacego jeszcze kapitału dłużnego w ilości 43 zł. 69 ct. aw. po 12 prc. od dnia 22 października 1885 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącym i kosztów w kwocie 10 zł 47 ct. aw. i kosztów inseracyjnych w kwocie 8 zł. 50 ct. aw. sprzedaż realności dłużników Wasyla i Jurka Mandrusiaków własnej w Podhajczykach pod l. 39 położonej, wyk. hip. l. 21 23 tejże gminy objętej ze wszystkimi do tejże realności należącymi w protokole zastawniczego opisania z dnia 17 września 1877 wymienionemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi, która w dniu 16 lipca, 20 sierpnia i 24 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutej. sądzie przedsięwziętą zostanie z tym dodatkiem, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 350 zł. aw., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie złożyć kwotę 35 zł. aw. do rąk komisyi licytacyjnej i że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczone nabyli, kurator w osobie Bazylego Winniczuk ustanowionym, wreszcie, że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusądowej registraturze mogą być przejrzane.

Gwoździec 31 marca 1886.

L. 4737. (4514 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 21 lipca i 25 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 września 1886 nawet poniżej takowej licytacya ½ realności l. k. 321 w Kopyczyńcach, Wasyla Samborskiego własnej, na rzecz Chaskla Thalera pto 63 zł.

Cena wywołania 235 zł.

Wadyum 23 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w ts. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla późniejszych wierzycieli ustanawia się kuratorem Felicyana Polańskiego, ck. notaryusza w Kopyczyńcach.

Kopyczyńce, 30 grudnia 1885.

L. 2593. (4607 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 2 sierpnia, 12 września 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 października 1886 nawet poniżej takowej licytacya ogrodu l. 74 w Dehowie położonego, niestanowiącego ciała tabularnego, dłużniczej masy śp. Andrucha Bogdan własnej na rzecz Hudie Sieder pto 15 zł. 48 ct.

Cena wywołania 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Resztę warunków i akt zastawniczego opisania i oszacowania wolno przejrzeć w ts. registraturse.

Dla wierzycieli nieznanych z życia i miejsca pobytu ustanawia się kuratorem dra Lipnera z Rohatyna.

Rohatyn 17 maja 1886.

L. 2124. (4664 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Jendurze i Romanowi Kaczaniuków pto 19 rat po 6 zł. wa. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 47 w Tarnawicy leśnej położonej przy terminach 28 czerwca, 27 lipca i 23 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania 200 zł.

Zakład 20 zł. aw.

Realność niestanowiąca ciała hipotecznego zostanie najwięcej ofiarującemu sprzedaną.

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 7 maja 1886.

L. 20624 (4603 3—3)

Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Maurycego Herza przeciw Janowi Kumasie w kwocie 15 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 5 sierpnia, 10 września i 1 października 1886 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 49 w Kujawach, spadkobierców Jana Kumasy własnej.

Cena wywołania 777 zł.

Wadyum 77 zł. 77 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 1 października o godzinie 11 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Henryk Schoen z substytucyą adw. dra Lesława Borońskiego w Krakowie.

Kraków, 31 maja 1886.

L. 5929 (4627 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza, że dnia 25 sierpnia 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w biurze nr. 13 przymusowa licytacya majętności tabularnej pod nazwą „parcele budowlane 313 i 314“ w Podwołoczyskach położonych wykazem hipotecznym l. 350 objętej, do Hersza Brühl należącej, dla zaspokojenia wierzytelności Władysława Leona Bromirskiego w kwocie 514 zł. z pn.

Cena szacunkowa 9651 zł. 3 ct.

Wadyum 483 zł. w gotówce lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności lub w papierach wartościowych popilarnie ubezpieczonych.

Sprzedaż nastąpi w jednym terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol 22 maja 1886.

L. 3121. (4528 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Barucha Hermelina przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Teodora Pruss pto 50 zł. w. a. z pn. licytowaną będzie w sądzie na dniu 5/8, 9/9 i 14/10 1886 r. o 10 godzinie rano realność pod l. domu 335 w Kulikowie położona, ciało tabularne stanowiąca.

Cena wywołania 914 zł. wa.

Wadyum 91 zł. 40 ct. wa.

Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kulików, 14 kwietnia 1886.

L. 2793 4621 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. galicyj. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 368 zł. 368 zł. z pn. odbędzie się jawna przymusowa sprzedaż realności pod l. konsk. 215, 216 w Złoczowie wedle wykazu hip. l. 309 księgi grunt. gminy Złoczów, do dłużników Jerzego i Juli Tomiczek należącej, w zabudowaniu sądu tego dnia 2 sierpnia, 6 września i 11 października 1886 o godzinie 10 przed południem jednak tylko za lub wyżej ceny wywołania 16.000 zł. aw., w razie zaś niemożebności sprzedaży za cenę szacunkową, mają strony interesowane stawić się na terminie 11go Października 1886 o godzinie 4 popołudniu celem ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających.

Wadyum wynosi 1600 zł.

Dalsze warunki przejrzeć można w registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po 31 marca 1886 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca albo dalsze licytacye lub ekstrykacye dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone, adwok. dra Wesołowskiego ze zastępstwem przez adw. dra Heynego kuratorem ustanowiono.

Złoczów, 19 czerwca 1886.

L. 3126 (4585 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż na zaspokojenie pretensyi komisyi pożyczkowej powiatu turczańskiego przeciw Michałowi Jaworskiemu Bazyszyn pto 100 zł. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 14 lipca, 16 sierpnia i 15 września 1886 każdym razem o godzinie 11 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. 49 w Mielnicznem, z tem, iż na pierwszych dwóch terminach takowa tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 215 zł.

Wadyum 21 zł. 50 ct.

Resztę warunków i protokół opisu można w registraturze tut. sądu przejrzeć.

Turka, 24 maja 1886.

L. 4419. (4579 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Leiby Chotinera przeciw Fedkowi Babiakowi o 13 zł. w. a. zpn. odnośnie do obwieszczenia z dnia 15 czerwca 1885 l. 6505 w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej nr. 183, 184 i 186 z roku 1885 ogłoszonego zawiadamia, iż dnia 21 lipca 1886 o 10 godzinie rano w biurze III odbędzie się publiczna przymusowa licytacya realności wykaz. hipot. 221 księgi gruntowej gminy Dubie objętej, na którym to terminie realność ta za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania wynosi cena szacunkowa 130 zł.

Zakład 5 prc. takowej.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i reszta warunków przejrzane być mogą w registraturze.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest ustanowionym dr. Ornstein w Brodach.

Brody 19 marca 1886.

L. 5. (4336 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu celem zaspokojenia przyznanej kasie oszczędności w Nowym Sączu sumy 71 zł. z odsetkami i kosztami rozpisuje publiczną egzekucyjną sprzedaż 420/1960 części realności w Nowym Sączu położonej, wykazem hipot. l. 76 objętej, według karty B. poz. 1 ad B. dłużnika Ludwika Wierzbanowskiego własnych i w tym celu wyznacza dwa termina na dzień 14 lipca i 18 sierpnia 1886 każdym razem o 10 przed południem.

Cena wywołania 23 zł. 25 ct.

Wadynm 12 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Wąsikiewicz.
Termin do ułatwiających warunków dnia 18 sierpnia 1886.
Nowy Sącz 27 marca 1886.

L. 8897 (4637 2—3)
Dnis 23 sierpnia, 27 września i 28 października 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nr. k. 33 w Izdebkach położonej wh. 82 objętej Macieja Chryń własnej w sprawie Bruchy o 12 złr. 50 ct. wa. zpn.
Cena wywołania wynosi 520 złr. wa.
Wadyum 52 złr. wa.
Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedaną.
Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.
Brzozów, dnia 15 kwietnia 1886.

L. 6417. (4661 2—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia resztującego kapitału pożyczkowego w kwocie 462 zł. 47 ct. 7 prc. procentami od 11 sierpnia 1885 i kosztami te prośby w kwocie 15 zł. 57 ct. aw. na rzecz c. k. uprz. gal. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 14 lipca i 25 sierpnia 1886 o godzinie 9 rano publiczna sprzedaż realności l. 1028 w Tarnopolu dłużników Michała i Tekli Tchorzewskich.
Cena wywołania, poniżej których realność ta sprzedaną nie zostanie wynosi 2600 zł.
Wadyum 260 zł.
Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 29 kwietnia 1886 prawo zastawu uzyskali lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratorem p. adw. Trzcienieckiego z substytucyą p. dr. Blausteina.
Tarnopol, dnia 15 maja 1886.

L. 819. (4667 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia, że w sprawie Leizora Hendla przeciw Ilkowi Seweryn, względnie tegoż leżącej masy o zapłacenie 30 zł. aw. zpn. publiczna sprzedaż realności do dłużnika należącej wyk. hip. l. 133 księgi gruntowej gminy katastralnej Orelec objętej, na dniu 12 lipca, 12 sierpnia i 13 września 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem pod tym warunkiem w sądzie tutejszym się odbędzie, iż realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cenę wywołania stanowi kwota 270 zł., wadyum wynosi 27 zł. aw.
Protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można w tus. registraturze przejrzeć.
Dla niewiadomych wierzycieli jest adw. w Śniatynie dr. Dawidowicz kuratorem ustanowiony.
C. k. sąd powiatowy
Sniatyn, dnia 1 marca 1886.

L. 4730. (4641 2—3)
Mościski c. k. sąd powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 93 zł. 87 ct. przymusowa sprzedaż realności pod lk. 84 w Balicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a Stacha Mośkalika własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny dnia 8 lipca, 10 sierpnia i 9 września 1886 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem, przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł. lub wyżej tejże, na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania jednakże aż do wysokości ciężarów hipotecznych sprzedaną zostanie.
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.
Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Mościska, 29 maja 1886.

L. 38566. (4671 2—3)
W celu oddania w przedsiębiorstwo budowy wodnej regulacyjnej na Wiśle pod Dworami odbędzie się w c. k. Starostwie w Krakowie dnia 26 lipca 1886 publiczna licytacya za pomocą ofert pisemnych.
Cena fiskalna wynosi 4610 zł. 61½ ct. Warunki budowy jakoteż plany i kosztorys mogą być przejrzane w rzeczonem starostwie, dokąd także najpóźniej do godziny 12tej w południe wyżej oznaczonego dnia wnieść należy oferty zaopatrzone w 5 prc. wadyum.
Oferty wniesione po terminie lub nie ułożone według przepisów, nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 19 czerwca 1886.

L. 21786 (4324 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 141 zł., 141 zł, 141 zł. i 2324 zł. 38 ct. z pn. na rzecz galic. kasy oszczędności odbędzie się dnia 15 lipca, dnia 19 sierpnia i dnia 23 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do dra Jana Berndaka wedle wykazu hipotecznego l. 311 należącej realności pod l. 336 m. we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 14.859 zł 90 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 1485 zł. 99 ct. złożoną być ma.
Wyciąg tabularny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 6 maja 1886 rzeczowe prawa nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dziubiński kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Skowroński mianowany został.
Lwów, 5 czerwca 1886.

L. 5143 (4272 2—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników przeciw Iwanowi Pitule o zapłacenie kwoty 40 zł. przeprowadzoną zostanie na dniu 16 lipca, na dniu 20 sierpnia i na dniu 24 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie w biurze nr. 26 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej, w Małkowicach położonej, wykaz hipot. l. 217 ks. grunt. gminy Małkowice objętej.
Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi kwota 130 zł.
Wadyum 10prc. tej sumy.
Na tych terminach realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże sprzedaną zostanie.
Gdyby takiej ceny nie ofiarowano, ułożone zostaną dnia 24 września 1886 o godzinie 4 popołudniu warunki ułatwiające na który strony i wierzyciele hipoteczni ostatnich z dołożeniem wzywa się, że nie stawiające na tym terminie uważani będą jako przystępujące do wniosku większości stawających wierzycieli.
Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.
Przemyśl, 30 marca 1886.

L. 4755. (4458 2—3)
C. k. sąd powiatowy m. del. w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Salamona Orensteina przeciw Franciszkowi Petlikowi pto 100 zł. z pn. rozpisuje się przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi publicznej realności pod lk. 164 w Kornieczu położonej wedle wykazu hipot. l. 125 dłużnika Franciszka Petlika własnej w ts. protokole oszacowana z 11 lipca 1882 l. 10632 bliżej opisanej i na 520 zł. w. a. oszacowanej pod następującymi warunkami:
I. Licytacya ta odbędzie się w tusądowym zabudowaniu w 2 terminach, a to dnia 19 lipca i 20 sierpnia 1886 każdym razem o godzinie 10 rano przy których realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej może być sprzedaną.
Gdyby jednak przy żadnym z powyższych terminów za taką cenę sprzedaną być nie mogła, wyznaczonym będzie termin do ułatwiających warunków na dzień 20 sierpnia 1886 o godzinie 3 popołudniu i na podstawie takowych będzie wyznaczony 3ci termin licytacyjny, przy którym rzeczona realność także i niżej ceny wywołania będzie sprzedaną.
Cena wywołania 520 zł.
Zakład 52 zł.
Resztę warunków i protokół oszacowania można przejrzeć w t. s. registraturze.
Kołomyja 10 kwietnia 1886.

L. 8581 (4707 2—3)
C. k. miejsk. deleg. sąd powiatowy S II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Julii Skorobohatej sumy 1200 zł. a. w. z pn. licytację realności spadkobierców ś.p. Stefana Pryny własnej wyk. hipot. 62 gm. Brzuchowice objętej, na dzień 5go sierpnia i na dzień 2 września 1886 zawsze o godzinie 10 przed południem w biurze nr. II.
Cena wywołania 5315 zł. 78 ct.
Poręczne 531 zł. 58 ct.
Na terminach tych realność się nie sprzeda za lub wyżej ceny wywołania.
Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Srokowski.
Lwów, 29 maja 1886.

L. 7292. (4706 —3)
C. k. sąd powiatowy m. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Jakóba Stoffel sumy 126 zł. w. a. z pn. licytacyę realności Fiunety Grünberg własnej, wyk. hipot. l. 61 gm. Zniesienie objętej na dzień 26 sierpnia, 27 września i 26 października 1886 zawsze o godz. 10 przedpołud.
Cena wywołania 595 zł.
Poręczne 59 zł. 50 ct.
Na pierwszym i drugim terminie realność tę nabyć można za lub powyżej ceny wywołania, na trzecim i poniżej.
Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.
Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Dzieździelewicz.
Lwów, 11 maja 1886.

L. 3316. (4666 —3)
C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że na dniu 7 lipca, 11 sierpnia i 16 września 1886 każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. k. 29 sub. 39 w Daliowie położonej, Osyfa Kurdyły własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie 5 rat po 20 zł. 59 ct. i reszty kapitału 271 zł. 59 ct. aw. zpn.
Cena wywołania wynosi 400 zł., zakład zaś 10 prc.
Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.
Rymanów, 4 czerwca 1886.

L. 1587. (4539)
C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Jakimowi Nogusz pto 200 zł. przedsięwzięte przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 185 rep. 150 w Burkanowie położonej, a dłużnika Jakima Nogacz własnej, na dniu 28 sierpnia 1886 o 10 godzinie przed południem w tusądowem zabudowaniu pod warunkami tusądową uchwałą z dnia 1 sierpnia 1885 l. 2029 zatwierdzonemi w ten sposób, że realność przedmiotem sprzedaży będąca na tymże terminie za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie
Cena wywołania 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Wiśniowczyk, dnia 1 maja 1886.

L. 2764. (4660 1—3)
W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 16 lipca i 16 sierpnia 1886 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17go września 1886 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 138 w Budzanowie, według wyk. hip. 1051 Leiby Semla własnej i realności l. k. 71 w Budzanowie według wyk. hip. 521 Wasyla Dmytryka własnej, na rzecz powiatowej kasy oszczędności w Trembowli pto 144 zł. 32 ct. zpn.
Cena wywołania dla realności lk. 138 wynosi 250 zł., zaś dla realności l. k. 71 w Budzanowie 3205 zł., wadyum zaś 10 prc. ceny wywołania.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Tomasza Gordaszewskiego z Budzanowa
Wrazie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza cię do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 17 września 1886 godz. 11 przed południem.
Budzanów. dnia 11 maja 1886.

L. 4705. (4662 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Gwoździcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego dozwoloną została na zaspokojenie 7 rat pożyczkowych po 15 zł. aw. na dniu 20 lutego, 20 czerwca i 20 październik a, każdego roku od 20 października 1883 do 20 października 1885 włącznie zapadłych z 10 prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi i resztującego jeszcze kapitału dłużnego w kwocie 41 zł. 72 ct. a. w. z 12 prc. od dnia 20go października 1885 bieżącym i kosztów w kwocie 9 zł. 22 ct. a. w. i kosztów inserscyjnych w kwocie 8 zł. sprzedaż realności dłużnika Iwana Michalczuk własnej w Ostapkowcach pod l. 14 położonej, wyk. hip. l. 274 tejże gminy objętej, ze wszystkimi do tejże realności należącymi w protokole sztawniczego opisania z dnia 1 i 2 września 1876 wymienionemi gruntami i przynależytościami w drodze publicznej licytacyi, która w dniu 23 lipca, 20 sierpnia i 24 września 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie z tym dodatkiem, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 500 zł. aw., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na ostatnim terminie zaś także i poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie złożyć kwotę 50 zł. aw. do rąk komisyi licytacyjnej i że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie Piotra Mazkowskiego ustanowionym, wreszcie że akt oszacowania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.
C. k. sąd powiatowy
Gwoździec, dnia 12 lutego 1886.

L. 728. (4738 1—3)
Dnia 5 lipca, 4 sierpnia 1886 zawsze o godzinie 9 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym Sanockim licytacya realności Jędrzeja Sabata w Lisznie l. k. 41 wyk. hip. 61 na rzecz Chaima Löffla i Herscha Izaaka Hochdorfa.
Cena wywołania 890 zł., wadyum 89 zł.
Kuratorem wierzycieli dr. Gaweł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przajrzeć w sądzie.
C. k. sąd powiatowy
Sanok, dnia 13 lutego 1886.

L. 27099. (4742 1—3)
W celu zabezpieczenia dostawy szutru na gościńce państwowe w Zaleszczyckim okręgu bud. na trzyletni okres czasu t. j. w latach 1887, 1888 i 1889 odbędzie się w c. k. Starostwie w Zaleszczykach w dniu 15 lipca 1886 r. publiczna licytacya ofertowa.
Dostawa na rok 1887 wynosi dla gościńca Podolskiego 3050 m.³ w kwocie fiskalnej 11.056 zł. 95 ct., gościńca Pokuckiego 700 m.³ w kwocie fiskalnej 2210 zł. 90 ct. razem 3750 m.³ 13276 zł. 65 ct.
Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, jak niemniej wykaz przestrzeni na które materyał z wyznaczonych kamieniołomów dostarczyć należy, mogą być przejrzane w wymienionem Starostwie, gdzie także w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe podane być mogą oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. z dołączeniem wadyum wynoszącego 5 prc. od ceny fiskalnej, przyczem żądane ceny nietylko cyframi ale także i literami wyrażone być powinny.
Oferty nieułożone według wzoru w § 45 warunków licytacyi przepisanego, lub nie wniesione w terminie, nie będą uwzględnione.
Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 16 czerwca 1886.

L 1874. (4648 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Podgórzu podaje do wiadomości, że dnia 16 lipca, 16 sierpnia i 17 września 1886. każdym razem o godzinie 10 przed południem. odbędzie się w gmachu tegoż sądu przymusowa publiczna sprzedaż realnoś i l. 51 i 310 w Płaszowie położonych, Wojciecha Donajki i Wojciecha Donajko własności będących na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Krakowie w kwocie 100 zł. wa. zpn.
Cena szacunkowa realności l. 52 wynosi 580 zł. wa., zaś realności l. 310 wynosi 40 zł. wa. razem 620 zł. wa., wadyum 62 zł. wa.
Warunki i akt oszacowania można w tutejszym sądzie przejrzeć.
Podgórze, dnia 1 kwietnia 1886.

Konkursa.

L. 8258. (4694 2—3)
C. k. galicyjska Dyrekcya lasów i domen podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że udzielenie nauk kandydatom na nadzorców lasowych w ck. szkole nadzorców w Bolechowie połączonej z internatem w roku szkolnym 1886/7 rozpocznie się z dniem 1 października br. Całkowity kurs trwać będzie 11 miesięcy, zatem do końca sierpnia. Język wykładowy polski. Utrzymanie pojedynczego ucznia w szkole przez 11 miesięcy niepoliczając kosztów na większe sprawunki jako to: zakupno bielizny i odzieży tudzież wydatków spowodowanych większemi wycieczkami naukowemi i podróżą do Zakładu i z powrotem wynosić może mniej więcej trzysta (300) złr.
Bezpłatnie otrzyma każden z uczni do użytku odpowiednio urządzone pomieszkanie z pościelą, urządzenie potrzebne w jadalni i naukę. Wydatki na ubranie i bieliznę, pranie, usługę o ile takową uczeń w myśl statutu osobiście wykonywać nie jest obowiązanym tudzież na wikt, ponoszą uczniowie własnym kosztem powinni także zaopatrzeć się w własne łyżki, noże i wi-

delce. O wikt, nadzór i wszelkie potrzeby uczni stara się zarząd szkoły w którym rodzice lub opiekunowie przeznaczoną na utrzymanie uczni kwotę pieniężną w kwartalnych z góry zapadających ratach składać winni. W roku 1886|7 znajdzie w szkole pomieszczenie do pietnastu uczni z których kilku pobierać może z funduszów państwowych stypendyum do wysokości dwustu (200) zł. wa.

Podaniu o przyjęcie do szkoły nadzorców lasowych należy dołączyć: 1) metrykę chrztu na dowód, że petent 17 rok życia ukończył, 2) świadectwo lekarza powiatowego stwierdzające udolność fizyczną do pełnienia służby nadzorców lasowych w położeniu górzystem. 3) świadectwo szkolne stwierdzające. że petent ukończył z dobrym postępem 8mio klasową szkołę wydziałową lub 4 klas bądź gimnazyalnych bądź realnych. Oprócz tego podda się każdy z petentów w szkole nadzorców w Bolechowie w nieodwołalnym terminie w dniach 27 i 28 września br. statutem szkoły przepisanemu egzaminanowi wstępnemu 4) świadectwo odbytej już dwuletniej praktyki przy rozmaitych czynnościach gospodarki lasowej i połączonych z takową ubocznych gałęziach przemysłu. 5) dowód przynależności do pewnej z gmin w obrębie Galicyi i Bukowiny położonych, 6) a) świadectwo moralności tudzież, b) wzorowego dotychczasowego zachowania się jeżeli dowód ad b) żądany obejmuje świadectwo pod 4) powołane, 7) świadectwo ubóstwa potwierdzone przez ck. władzę polityczną na wypadek ubiegania się o stypendyum z funduszu państwowego, 8) deklaracyę rodziców krewnych lub opiekunów sądownie że wszelki do utrzymania ucznia w ciągu jedynastomiesięcznej nauki potrzebne środki wyłącznie sami dostarczyć są gotowi względnie tę częśc kosztów utrzymania ucznia uiścić się obowiązują, która oprócz ewentualnie uzyskanego stypendyum z funduszy państwowego do utrzymania ubiegającego się o przyjęcie według uznania kierownika szkoły niezbędną się okaże.

W powyżej powołane dokumenta zaopatrzone podania o przyjęcie do szkoły nadzorców względnie nadanie stypendyum z funduszu państwowego wnieść należy najpóźniej do 20 lipca br. w Prezydyum ck. galic. Dyrekcyi lasów i domen, (Lwów, ulica Kopernika l. 20) gdzie również bliższych informacyi w tej sprawie zasięgnąć, jak niamniej program nauk zarazem statut dla szkoły nadzorców przejrzeć można.

Z Prezydyum c. k. galicyjskiej Dyrekcyi lasów i domen.

Lwów, dnia 26 czerwca 1886.

L. 28462 (4590 2—3)

W celu nadania począwszy od dnia 1 września 1886 trzech na teraz po czterysta (400) zł. w. a. rocznie wynoszących udziałów z fundacyi Probusa Piotra Włodzimierza tr. im. Samsona Barczewskiego dla utrzymania i wychowania panien polskich ogłasza się niniejszem konkurs.

Udziały te przeznaczone są na utrzymanie i wychowanie w jednym z zakładów wychowawczych polskich we Lwowie trzech ubogich dziewczątek, sierót bez ojca i matki, Polek, wyznania rzymsko-katolickiego, pochodzących z jakiejbądź dzielnicy dawnej Polski. Dziewczęta te muszą mieć ukończony dziewiąty rok życia.

Osoby, którym nadano udział z niniejszej fundacyi będą zeń utrzymywane w zakładzie wychowawczym polskim we Lwowie aż do ukończenia nauk, a po ukończeniu nauk pobierać będą swój udział aż do ukończenia dwudziestego czwartego roku życia.

Dobrodziejstwo pobierania udziału ustaje jeżeli osoba nim obdzielona *a*) wychodzi za mąż, *b*) zmienia obrządek, lub wyznanie, *c*) dozna korzystnej zmiany stosunków materyalnych, uchylającej warunek ubóstwa, *d*) nie wykonuje dobrego postępu w naukach i nienagannego zachowania się *e*) po wystąpieniu z zakładu prowadzi życie niemoralne.

Prawo rozdawnictwa udziałów służy Wydziałowi krajowemu, który ma także prawo orzeczenia iż osoba obdarzona udziałem ma opuścić zakład w którym pozostaje i przenieść się do innego przez Wydział krajowy oznaczyć się mającego zakładu.

Podania podpisane przez opiekę kandydatki należy wnosić bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 31 lipca 1886 i załączyć do nich: 1) metrykę chrztu kandydatki na dowód, iż kandydatka ukończyła dziewiąty rok życia, jest wyznania rzymsko-katolickiego, pochodzi z jednej z dzielnic dawnej Polski i należy do narodowości polskiej, a ewentualnie, jeżeliby metryka chrztu nie udowadniała wszystkich tych okoliczności także inne brak ten uchylające dowody, 2) metryki śmierci obojga rodziców kandydatki, w braku zaś takich metryk inne wiarygodne dowody jej zupełnego sierostwa, 3) świadectwo ubóstwa kandydatki, 4) w razie jeżeliby kandydatka pobierała już nauki w szkole publicznej lub w prywatnem zakładzie wychowawczym wydającym świadectwa, ostatnie świadectwo szkolne kandydatki, 5) świadectwo moralności kandydatki którego jednak kandydatki przedkładające swiadectwo szkolne przedkładać nie potrzebują, 6) oświadczenie właścicielki jednego z polskich zakładów wychowawczych we Lwowie, iż gotowa jest za wynagrodzeniem w wysokości 400 zł. wa. rocznie przyjąć kandydatkę począwszy od 1 września 1886 do swego zakładu i dać jej tamże całe utrzymanie wraz z opieką lekarską i wychowanie aż do zupełnego jego ukończenia wedle planu nauk i przedmiotów nadobowiązkowych j. t. muzyki, obcych języków i t. d. który to plan dołączyć należy, że zrzeka się wszelkich pretensyi do wynagrodzenia jeżeliby Wydział krajowy uznał za stosowne orzec iż uczennica obdarzona ma opuścić zakład, że pobrane wynagrodzenie za czas niespędzony w zakładzie czy to wskutek śmierci kandydatki czy też wskutek jej wystąpienia zwróci fundacyi Probusa Piotra Włodzimierza tr. im. Samsona Barczewskiego dla utrzymania i wychowania panien polskich.

W oświadczeniu tem winna zeznająca je osoba zrzec się wyraźnie terminu przyjęcia propozycyi z §. 862 u. cyw. i zobowiązać się do zawarcia z Wydziałem krajowym umowy na zasadzie powyższych postanowień jezeliby najdalej do 1 września 1886 przyjęcie tej propozycyi zostanie podane do jej wiadomości.

Propozycye o których przyjęciu Wydział krajowy po dzień 1 września 1886 interesowanej właścicielki zakładu nie zawiadomi należy uważać za nieprzyjęte.

Podania kompetencyjne, wniesione po terminie lub niezaopatrzone w przepisane dokumenta nie zostaną uwzględnione.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 14 czerwca 1886.

L. 1175 (4502 3—3)

C. k. okręgowa Rada szkolna ogłasza niniejszem konkurs celem stałogo obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1) W Haliczu przy 2 klasowej szkole żeńskiej posada kierowniczki z płacą 450 złr. dodatkiem 50 złr. za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem,

2) W Hostowie przy 1 klasowej szkole z płacą 300 złr.

3) W Kolińcach przy 1 klasowej szkole z płacą 300 złr.

Prawo prezentowania przysługa dla pierwszej szkoły reprezentacyi gminnej w Haliczu a dla dwu następnych Radom szkolnym miejscowym.

Podania zaopatrzone w dokumenty służbowe należy wnieść do c. k Rady szkolnej okręgowej za pośrednictwem swych władz przełożonych do 15 sierpnia br.

Z c k. Rady szkolnej

Stanisławów, 21 czerwca 1886.

L. 254|R. s. o. (4296 1—3)

Rozporządzeniem z dnia 26 maja 1886 do l. 10007 postanowił Jego Ekselencya Pan minister wyznań i oświecenia obsadzić miejsca opróżnione czasowo w składzie gron nauczycielskich ck. gimnazyum, szkół realnych i seminaryów nauczycielskich wskutek stałego urlopu danego profesorom tych zakładów, pełniącym obowiązki ck. inspektorów okręgowych szkół ludowych, nauczycielami prowizorycznie zamianowanemi którym będą przyznane pobory nauczycieli rzeczywistych.

W myśl tego rozporządzenia Pana ministra rozpisuje się niniejszem konkurs na następujące posady:

1) na dwie posady w ck. szkole realnej w Tarnopolu, z których jedna będzie obsadzoną nauczycielem ukwalifikowanym do udzielania nauki matematyki i fizyki a względnie matematyki i geometryi wykreślnej a druga nauczycielem ukwalifikowanym do udzielania nauki języka polskiego i niemieckiego;

2) na jedną posadę w ck. szkole realnej w Jarosławiu z kwalifikacyą do udzielania nauki geografii i historyi;

3) na jedną posadę w ck. gimnazyum w Rzeszowie na którą wymaganą jest kwalifikacya do udzielania nauki języka niemieckiego w całem gimnazyum a filologii klasycznej w niższem gimnazyum;

4) na trzy posady nauczycielskie w c. k. seminaryach nauczycielskich a to po jednej w seminaryum żeńskiem w Krakowie i w seminaryach męskich w Rzeszowie i Stanisławowie na które wymaganą jest kwalifikacya przepisana do udzielania nauki języka polskiego i niemieckiego ile możności w połączeniu z geografią i historyą;

5) na jednę posadę w ck. seminaryum nauczycielskim męskiem w Tarnopolu, na którą będzie wymaganą przepisana kwalifikacya do udzielania nauki historyi naturalnej w połączeniu z matematyką i fizyką.

Do każdej z tych posad jest przywiązaną płaca w myśl ustaw z dnia 9 kwietnia 1870 i 15 kwietnia 1873.

Posady te będą obsadzone prowizorycznie z tem nadmienieniem, że nauczyciele którzy je otrzymają w razie, gdyby na posadach zajmowanych przez siebie stali się zbędnymi, muszą być przygotowani na przeniesienie na inną posadę.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść do Prezydyum ck. krajowej Rady szkolnej najpóźniej do dnia 20 czerwca 1886.

Z ck. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 2 czerwca 1886.

L 1144. (4729 1—3)

K o n k u r s.

1. na posadę jednego dyetaryusza dla tutejszego ck. urzędu hipotecznego z dzienną płacą 1 zł. wa. na czas potrzeby.

2. Na posadę jednego dyetaryusza do prowadzenia rachunków przy tutejszym zarządzie żywienia więźni w własnym zakresie z dzienną płacą 1 zł. 30 ct. wa. rozpisuje się konkurs z terminem do 20 lipca 1886 od ogłoszenia w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Wymaga się:

do 1. na posadę do 1 umiejętność w językach krajowych i w języku niemieckim wyrobione czytelne piękne pismo, egzamin tabularny i znajomość w służbie tabularnej.

do 2. Znajomość obudwu języków krajowych i języka niemieckiego świadectwa nabytej wprawy ogółem w rachunkowości a specyalnie wprowadzeniu rachunków żywienia więźni w państwowym zakresie przy którymkolwiek bądź tutejszokrajowym ck. zakładzie karnym, nakoniec

ad 1 i 2 świadectwa moralności i wieku.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść do Prezydyum tutejszego c. k. sądu obwodowego w powyższym terminie.

Z Prezydyum ck. sądu obwodowego.

Stanisławów, 29 czerwca 1886.

L. 65|pr. (4693 1—3)

Celem obsadzenia posady ck. woźnego przy ck. galic. Dyrekcyi dóbr państwowych we Lwowie z roczną płacą 300 i 25 prc. dodatkiem aktywalnem rozpisuje się niniejszem konkurs do 24 lipca 1886.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone dowodem co do wieku dotychczasowego zatrudnienia dokładnej znajomości języka polskiego niemieckiego w słowie i piśmie wnieść w drodze przepisanej w Prezydyum c. k. Dyrekcyi dóbr państwowych we Lwowie.

Uprawnieni w myśl §. 4 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (dz. p. p. nr. 60 ex 1872) podoficerowie mają zaopatrzone certyfikatami podania w razie pozostawania w czynnej służbie wnieść w drodze przełożonej ck. władzy wojskowej nie należącyj zaś do związku wojskowego podoficerowie w drodze odnośnego ck. Starostwa.

Kompetent w prawnem pismem będzie mieć pierwszeństwo.

Prezydyum
c. k. galic. Dyrekcyi dóbr państwowych.

Lwów, dnia 27 czerwca 1886.

L. 17103 (4651)

K o n k u r s

na posadę ekspedyenta przy nowo otworzyć się mającym ck. urzędzie pocztowym w Koniuchach w powiecie Brzeżańskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z płacą 150 zł., ryczałtem kancelaryjnym 40 zł. i wypośrodkować się mającym wynagrodzeniem za codziennego posłańca pieszego między Koniuchami a Pomorzanami.

Podania należy wnieść do 23 lipca b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 24 czerwca 1886.

L. 17297 (4692 1—3)

K o n k u r s.

a) na kilka posad asystentów pocztowych z poborami XI. klasy rangi i kaucyą w kwocie 400 zł. i

b) ekspedyenta przy nowo otworzyć się mającym c. k. urzędzie pocztowym w Grabowy w powiecie Kamionki Strumiłowej za kontraktem służbowym i kaucyą 200 zł. z płacą 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 zł, i wypośrodkować się mającego wynagrodzenia za codziennego posłańca pieszego do Buska

Podanie należy wnieść do 26 lipca b. r. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów; dnia 26 czerwca 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 14604. (4329 1—3)

C. k sąd krajowy jako trybunał handlowy wzywa dzierżyciela zagubionego wekslu w dniu 1 kwietnia 1884 w Krakowie, przez Władysława Lacheckiego na sumę 750 zł. aw. za rok jeden a dato w Krakowie płatną wystawionego, a przez Wiktora i Maryę Romańskich akceptowanego, aby tenże weksel w dniach 45 tutejszemu sądowi przedłożył, po upływie bowiem tego terminu na dalsze żądanie Władysława Lacheckiego w myśl art. 73 u. w. zagubiony weksel umorzonym zostanie.

Kraków, dnia 4 czerwca 1886.

L. 6993. (4339 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia Józefa Ponceta i Ksawerego Madejewskiego z miejsca pobytu niewiadomych właścicieli dóbr Uścia zielonego, że spadkobiercy śp. Ferdynanda hr. Bąkowskiego wnieśli prośbę pod dniem 10 marca 1886 l. 3503 o wdrożenie rozprawy względem przekazania im kapitału indemnizacyjnego za zniesione w dobrach Uście zielone powinności emfitentyczne w kwocie 652 zł. 10 ct. m. k., na które to podanie wyznaczono tusądową uchwałą z 23 marca 1886 l. 3503 w myśl ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u p. termin na 24 maja 1886.

Ponieważ miejsce pobytu Józefa Ponceta i Ksawerego Madejewskiego nie jest znane, przeto ustanowiono dla nich kuratora dra Katzenellenbogena z substytucyą dra Wurzla i pierwszemu doręczono powyższą uchwałę.

Stanisławów, dnia 22 maja 1886.

L. 5614. (4334 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wzywa wskutek prośby Ernesta Friedberga wniesionej 1go czerwca 1886 do l. 5614 o amortyzacyę książeczki Kasy oszczędności miasta Kołomyi nr. 1638 na 806 zł. 69 ct. aw. na imię małoletniej Leontyny Friedberg opiewającej z depozytu c. k. sądu powiatowego w Kutach skradzionej, posiadacza tej książeczki, ażeby w przeciągu 6 miesięcy się zgłosił i swe prawa własności wykazał, gdyż w przeciwnym razie takowa za nieważną i amortyzowaną uznaną zostanie.

Kołomyja, dnia 3 czerwca 1886.

L. 3027|pr. (4295 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo przełożenia drogi gminnej Rymanów-Jaśliska na 1:05·6 metrów długiej przestrzeni w obrębie gmin Królik wołoski i Szklary w sanockim powiecie, odbędzie się dnia 8 lipca b. r. o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Sanoku licytacya ofertowa a to w ten sam sposób, jakto dla gościńców państwowych jest przepisane.

Po wyłączeniu z sumy kosztorysowej wartości drzewa potrzebnego do postawienia mostów i poręczy drogowych, któryto materyał przez strony konkurencyjne z tytułu prestacyi obowiązkowej bezpłatnie na miejsce budowy dostarczony i przedsiębiorcy budowy do zużytkowania oddanym zostanie, pozostaje kwota 6.465 zł. 40 ct. a. w., która stanowi dla oferentów cenę fiskalną.

Ogólne i szczegółowe warunki budowy, jak niemniej kosztorys sumaryczny, spis cen jednostkowych i plany przedsiębiorstwa tego dotyczące, mogą być przejrzane w wymienionem c. k. Starostwie, do którego także w oznaczonym powyżej terminie wniesione być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w 5 prc. wadyum, z wyrażeniem żądanego wynagrodzenia nietylko cyframi ale także i literami.

Oferty nie ułożone według istniejących w tej mierze przepisów lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 10 czerwca 1886.

L. 13072. (4269 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu ogłasza, że do tegoż sądu dnia 11 czerwca 1886 do l. 13072 wnieśli Jakób Hersch Rosenwiesen, Chane z Gottliebów Rosenwiesen i Jakób Segal pozew przeciw nieznanym z życia i miejsca pobytu Janowi i Rozalii Maksymowiczom i ich z nazwiska i miejsca pobytu nieznanym spadkobiercom o uznanie, iż obowiązek Mikołaja i Tekli Stockich wyłączenie i oddanie z realności pod l. k. 172 zagr. miejs. w Drohobyczu, kawałka gruntu z frontu przy gościńcu cesarskim wedle dom. tom. I. p. 222 n. 4 on. i tom. III. p. 334 n. 1 on. na rzecz Jana i Rozalii Maksymowiczów w stanie biernym tej realności wpisane, zgasł przez zjednoczenie i ma być wykreślone, na który to pozew wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 28 czerwca 1886 godzinę 10 przed południem w B. nr. VI.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Jana i Rozalii Maksymowiczów nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Popławski w Drohobyczu kuratorem mianowany.

Wzywa się zatem Jana i Rozalię Maksymowiczów lub ich z życia, nazwiska i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, ażeby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa sami sobie przypisać będą musieli.

Drohobycz, dnia 12 czerwca 1886.

L. 6254 (4374 3—3)

C. k. sąd powiatywy w Buczaczu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Walentego Burzumińskiego że w sporze Pawliny Burzumińskiej przeciw niemu pto 167 zł. 90 ct. aw z pn. pozwem de praes. 2 kwietnia 1885 l. 4718 wszczętym, termin do dupliki na dzień 8 lipca 1886 o 9 godz. przed połud. w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Dla zastępowania Walentego Burzumińskiego w tym sporze ustanowionym został p. adw. dr. Hubrich z Buczacza kuratorem i temuż uchwała doręczoną.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, 17 maja 1886.

L. 890. (4513 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dembicy zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Salamona Pregera, że 9 lutego 1886 l. 890 wniósł Józef Dawid Gewüry w sprawie przeciw niemu o 50 zł. prośbę o wyznaczenie nowego terminu do rozprawy na który termin na 16 lipca 1886 o godzinie 9 rano wyznaczono i jemu kuratora Aleksandra Wisłockiego c. k. notaryusza w Dembicy ustanowiono.

Wzywa się zatem Salamona Pregera, ażeby na powyższym terminie sam stanął, lub pełnomocnika wymienił albo też ustanowionemu kuratorowi informacyę udzielił.

Dembica, 20 kwietnia 1886.

L. 6604. (4620 3—3)

C k. sąd obwodowy w Tarnopolu w sprawie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Mojżeszowi Gerstmanowi o 85 zł. 5 ct., 85 zł. 5 ct. i 725 zł. 82 ct. wa. zpn. uwiadamia wszystkich tych którzyby po dniu 28 grudnia 1885 jako dniu wydanego ekstraktu tabularnego prawa rzeczowe na realności dłużnika pod l. 234/235 w Tarnopolu nabyli, tudzież wierzycieli hipotecznych, którymby niniejsza uchwała albo wcale albo też wcześnie przed terminem doręczoną być nie mogła, że do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych co do powyższej realności na żądanie egzekucyę prowadzącego Banku hipotecznego we Lwowie nowy termin na dzień 15 lipca 1886 o godz. 10 przed południem w w biurze nr. 15 wyznaczono; zarazem się nadmienia, że niejawiący się na tym terminie wierzyciele hipoteczui jako przystępujący do większości głosów stawających wierzycieli uważani będa.

Tarnopol, dnia 5 czerwca 1886.

L. 2105. (4588 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Założcach zawiadamia niniejszem Mikołaja Milińskiego, że przeciw niemu wniosła Scheindla Buchsbaumowa pozew o uznanie, że urodzony w Założcach nieślubny syn Katarzyny Lukasiewiczowej imieniem Leon jest synem Józefa Milińskiego przez następne małżeństwo swych rodziców ulegitymowanym, na który to pozew wyznaczono termin do rozprawy na dzień 22 lipca 1886.

Gdy miejsce pobytu Mikołaja Malinowskiego nie jest wiadome, przeto ustanowiono dla niego kuratora w osobie Bronisława Malkowskiego w Założcu i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem pozwanego Mikołaja Milińskiego. ażeby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi oznajmił gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy

Założce, dnia 9 kwietnia 1886.

L. 2104. (4587 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Założcach zawiadamia niniejszem Milińskiego, że przeciw niemu wniosła Scheindla Buchsbaumowa pozew o uznanie, że urodzony w Założcach nieślubny syn Katarzyny Łukasiewiczowej jest synem Józefa Milińskiego przez następne małżenstwo swych rodziców ulegitymowanym na który to pozew wyznaczono termin do rozprawy na dzień 22 lipca 1886.

Gdy miejsce pobytu Mikołaja Milińskingo nie jest wiadome, przeto ustanowiono dla niego kuratora w osobie Bronisława Malkowskiego z Załoziec i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem pozwanego Mikołaja Milińskiego, ażeby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi oznajmił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy

Założce, dnia 9 maja 1886.

L. 21164. (4591 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 9 lutego 1886 do l. 6372 wnieśli Chaim Simche i Sara Chane małżonkowie Sprecher przeciw nieznanym im z miejsca pobytu Kasprowi Bienkowskiemu a względnie nieznanym z życia i miejsca pobytu tegoż spadkobiercom pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 67 zł Rh. $55^{4}/_{8}$ gr. z realności dol. $235^{1}/_{4}$ we Lwowie na którytopozew wyznaczono termin do sumarycznej rozprawy na dzień 30 sierpnia 1886 godzinę 11 przed południem.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome został dla nich adwokat dr. Krzyżanowski kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Ambes mianowany

Wzywa się zatem pozwanych aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi oznajli gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, 5 czerwca 1886.

L. 8370. (4690 3 -3)

C. k. sąd krajowy krakowski edykt z dnia 7 maja 1886 l. 8370 odnoszący się do mas przypadających Wys. skarbowi poprawia w ten sposób, że ustęp 3 odnosi się do masy „Joanny Krasuskiej, a nie Joanny Krasińskiej".

Kraków, 18 czerwca 1886.

L. 5449 (4628 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w tusądowym depozycie karnym jest przechowany pulares stary wraz z kwotą 50 zł. wa. przez Stefana Hujmana w dniu 3 lipca 1885 w Zaleszczykach starych znaleziony.

Gdy właściciel tego pularesu i kwoty 50 zł. nie jest znany, przeto wzywa się go aby w ciągu roku licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu zgłosił się i swe prawo własności udowodnił.

Tarnopol, dnia 16 czerwca 1886.

L. 13362 (4600 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zarządzając postępowanie umorzenia zgubionej policy przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie w dniu 1 listopada 1873 do l. 2149 według tab. II. lit. A. wystawionej którą Jakób Michnik na przypadek swej śmierci kapitał pośmiertny 2000 zł. wa. na rzecz pozostałej wdowy lub spadkobieców ubezpieczył, wzywa jej posiadacza aby w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu ją złożył, po upływie bowiem tego terminu policazagubiona za pozbawioną wszelkich prawnych skutków uznaną i jako taka umorzoną zostanie.

Kraków, dnia 21 maja 1886.

L. 58803. (4415 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie na prośbę Dawida Wolfa Finka wzywa każdego, ktoby się znajdował w posiadaniu policy assocyacyjnej byłego galic towarzystwa l. 2825 z 15 października 1872 wystawionej, na okaziciela w języku niemieckim opiewającej, na imię Dawida Wolfa Finka, handlarza w Zawałowie jako kontrahenta na imię Sary Lei Fink jako zabezpieczonej, aby w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" licząc, takową tut. sądowi tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu ta polica za nieistniejącą i umorzoną będzie.

Lwów, dnia 12 grudnia 1885.

L. 5940. (4414 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem wszystkich tych, którzyby zatraconą 4 prc. obligacyę dostawy ziemiopłodów (Naturallieferungsobligation) nr. 5177 z daty 1 listopada 1829 na 78 zł. 50 ct., na gminę Gałówka opiewającą, od której po raz ostatni wypłacono odsetki 25 lutego 1858 art. 37 za czas od 1 maja 1849 do 30 kwietnia 1857 w kwocie 5 zł., w swych mieli rękach, aby najdalej w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" licząc, obligacyę tę tem pewniej do sądu tutejszego przedłożyli, gdyż w razie przeciwnym takowa za amortyzowaną uznaną zostanie.

Lwów, dnia 27 lutego 1886.

L. 33076. (4548 2—3)

C. k. sąd powiatowy m. d. s. I. ogłasza, że do tegoż sądu dnia 9 czerwca 1886 l. 33076 wniósł Stanisław Bieczyński pozew przeciw Stanisławowi Romerowi pto 67 zł. 50 ct, na który termin do rozprawy sumarycznej na dzień 4 sierpnia 1886 godz. 4 po południu w tus. sali rozpraw nr. 2 wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Stanisława Romera nie jest wiadomem ustanawia się dla niego kuratorem dr. Nathansohna i tegoż zastępcą dr. Ambesa.

Wzywa się zatem Stanisława Romera, by ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 10 czerwca 1886.

L. 10123. (4526 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie podaje do wiadomości, że zmarł w roku 1856 w Kosmaczu Michał Kukuciek bez testamentu, do którego spadku jego dzieci Nastia, Kałyna i Hryhor Kukucieki z ustawy konkurują.

Gdy sądowi niewiadome jest ich miejsce pobytu, przeto wzywa się ich niniejszem, by się do roku do sądu zgłosili i oświadczyli się, inaczej bowiem rozprawa spadkowa z ustanowionym ich kuratorem Iwanem Lendukiem przeprowadzoną będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, dnia 30 września 1885.

L. 3385. (4576 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie jako władza spadkowa zawiadamia niniejszem Michała Waluka niewiadomego z miejsca pobytu, że spadek po zmarłym ojcu jego Dmytrze Waluku otwarty został, wzywa go się przeto by oświadczenie swe do spadku tego w ciągu roku tem pewniej wniósł, ile inaczej postępowanie spadkowe z ustanowionym dlań w osobie pana Maryana Zaleskiego kuratorem, przeprowadzone i ukończone będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczów, dnia 20 kwietnia 1886.

L. 9787. (4467 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie czyni wiadomo Hnatowi Kicelukowi nieznanemu z miejsca pobytu, że Olena Kiculuk wytoczyła przeciw Boruchowi Rathowi i przeciw niemu dnia 9 października 1884 l. 6906 pozew o uznanie za właścicielkę zagrabionych ruchomości i że do rozprawy ustnej wyznaczony został termin na dzień 8 lipca 1886 o 8 godz. z rana w tut. sądzie tudzież, że na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowiony został dla niego kuratorem p. Henryk Szeib c. k. notaryusz tutejszy.

Wzywa się zatem Hnata Kiculaka ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki dowodowe dostarczył, lub innego rzecznika tutejszemu sądowi podał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy

Peczeniżyn, 31 marca 1886.

L 1039. (4565 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Iwanowi Krawczuk, że przeciw Paraśce Bojczuk wdowie po Stefanie Bojczuku i przeciw niemu Josel Freier dnia 3 lutego 1886 l. 1039 wniósł pozew o zapłacenie 100 zł. wa. zpn. że w tej sprawie dla Iwana Krawczuka ustanowiony został kuratorem Nykoła Gerganiuk wójt z Kosmacza i że napis powyższego pozwu wyznaczając termin do wniesienia obrony na 20 lipca 1886 o godzinie 9 przed południem zamianowanemu kuratorowi doręcza się.

Wzywa się zatem Iwana Krawczuka, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej wynikłe z tego następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Peczeniżyn, 14 maja 1886.

L. 24465. (4592 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem edyktem wiadomo czyni, że pod dniem 24 maja 1886 l. 24465 Chaim Simche dw. im. Sprecher i Sara Chana dw. im. Sprecher wnieśli przeciw Mojżeszowi Hescheles i z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Berlowi Bernfeldowi, zaś w razie jego śmierci tegoż z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew o wykreślenie pozycyi dom. 66 pag. 442 n. 32 on. ze stanu biernego realności l. $235^{1}/_{4}$ we Lwowie i ze stanu biernego prawa najmu na tejże realności ciążącego.

Ponieważ miejsce pobytu wtór pozwanego Berla Bernfelda, zaś w razie jego śmierci z imienia i życia niewiadomych jego spadkobierców nie jest wiadomem, mianował sąd krajowy na żądanie powodów do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwok. dr. Waldmana kuratorem, zaś adwok. kraj. dr. Nathansohna we Lwowie tegoż zastępcą, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się wymienionych zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, 5 czerwca 1886.

L. 9794. (4646 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Markusa Horowitza, przeciw Benjaminowi Welsowi o 97 zł. 10 ct. w. a., ustanawia się tut. sąd. rezolucyą z dnia dzisiejszego l. 9794 Mojżesza Spirę sekwestrem dochodu realności pod n. k. 399 w Mielcu, Benjamina Welsa własnej, i że dozwolono wprowadzenie Mojżesza Spiry w sekwestracyjny zarząd tej realności, i że dla z miejsca pobytu niewiadomego egzekuta Benjamina Welsa ustanowiono kuratorem Izraela Reichera z Mielca i temuż powyższą rezolucyę doręczono; tym edyktem wzywa się Benjamina Welsa, by ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi wskazał, inaczej skutki tego zaniedbalstwa sam sobie przypisze.

Mielec, dnia 18 grudnia 1885.

L. 11025. (4622 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Sonnenscheina w sprawie wekslowej Herza Bałachowskiego przeciw temuż o zapłacenie sumy 1000 rubli z pn. kuratorem ad actum adw. dr. Władysława Leszkę z substytucyą adw. dra Władysława Wilkosza i o tem uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Sonnenscheina w tym celu, aby albo ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił ze swej strony potrzebnych w sprawie dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił.

Kraków, dnia 30 kwietnia 1886.

L. 2223. (4605 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobczycach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Józefa Jamroza, że tegoż matka Anna z Wołków Jamrozowa w Sierakowie dnia 7 kwietnia 1883 zmarła i po tejże postępowanie spadkowe w tut. sądzie jest w toku, do którego Józef Jamroz z ustawy jest powołany; i wzywa się tegoż nieobecnego, aby w terminie 1 roku od 3go ogłoszenia edyktalnego w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" się zgłosił i oświadczenie swe do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z tegoż kuratorem Janem Kosałką i deklarowanymi spadkobiercami będzie przeprowadzone.

C. k. sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 4 czerwca 1886.

L. 5915 do 5918. (4602 2—3)

Na prośbę Mindli Kauf z Stryja, wzywa się posiadaczów weksli przy pożarze miasta Stryja w dniu 17 kwietnia 1886, proszącej, zgorzałych; a to:

1) wekslu z daty Stryj 6 grudnia 1885 na 100 zł. przez Markusa Kaufa na własne zlecenie wystawionego, za jeden miesiąc płatnego, przez Izraela Glass do zapłaty przyjętego, na Mindlę Kauf żyrowanego;

2) wekslu z daty Stryj 6 sierpnia 1885 na 400 zł., przez Markusa Kaufa na własne zlecenie wystawionego, za trzy miesiące płatnego, przez Rebekę Glass do zapłaty przyjętego, na Mindlę Kauf żyrowanego;

3) wekslu z daty 25 października 1885 na 100 zł. przez Markusa Kaufa na własne zlecenie wystawionego, za miesiąc płatnego, przez Rebekę Glas do zapłaty przyjętego, na Mindlę Kauf żyrowanego;

4) wekslu z daty Stryj 5 lutego 1886, na 200 zł. przez Markusa Kaufa na własne zlecenie wystawionego, za 8 dni płatnego, przez małżonków Izraela i Rebekę Glass do zapłaty przyjętego, na Mindlę Kauf żyrowanego, by takowe w dniach 45 od trzeciego umieszczenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" temuż sądowi przedłożyli, gdyż po upływie tegoż terminu weksle amortyzowane zostaną.

C. k. sąd obwodowy.

Sambor, dnia 1 czerwca 1886.

L. 2619. (4668 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Walentego Dudę aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego zgłosił się do sądu i wniósł deklaracyę po spadku po swym ojcu Antonim Dudzie zmarłym w Siemiechowie w dniu 1 sierpnia 1880 bez rozporządzenia ostatniej woli, gdyż w razie przeciwnym rozprawa spadkowa przeprowadzoną zostanie ze spadkobiercami, którzy się zgłosili i z ustanowionym dla niego kuratorem Piotrem Korzeniowskim.

Dla niewiadomych zaś z miejsca pobytu Katarzyny Ozga i Fraciszka Dudy celem zastępowania ich interesu w tym spadku ustanawia sąd kuratorem Józefa Kochana.

Tuchów, 26 marca 1886.

L. 4881. (4737 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszym edyktem Aleksandra Balaryna, że przeciwko niemu i Maryannie Balarynowej wniósł Michał Galiński pozew o zapłacenie kwoty 75 zł., w załatwieniu którego termin do sumarycznej rozprawy na dzień 25 sierpnia 1886 o 9 godzinie z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu Aleksandra Balaryna wiadome nie jest, przeto ustanowił sąd kuratorem nieobecnego, tuejszego przełożonego gminy Józefa Winiarskiego, z którym spór wytoczony przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem Aleksandrowi Balarynowi, ażeby w powyżej oznaczonym czasie albo sam się stawił, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Kolbuszowa, dnia 11 czerwca 1886.

L. 10186. (4723 1—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Reislę Bloch, z miejsca pobytu niewiadomą, iż celem doręczenia jej ts uchwały z dnia 27 maja 1886 l. 7598 w sprawie egzekucyjnej tarnowskiego Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu przeciw Abrahamowi i Reisli Blochom pto 500 zł. zapadłej, ustanowiony został dla niej kuratorem adw. dr. Salamon.

W Tarnowie, dnia 27 czerwca 1886.

L. 2. (4719 1—3)

C. k. komisya miejscowa serwitutowa we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że w dniu 20 lipca 1886 odbędzie się w lokalnościach c. k. Starostwa w Tarnowie dochodzenie względem uroszczeń łać kapelanii w Jodłówce tuchowskiej. i Anny z Kukułków Romanowej w Jodłówce tuchowskiej, do prawa pasania bydła w lasach i na gruntach dworskich do majętności Jodłówka i wójtowstwa Jodłówka należących.

Ponieważ miejsce pobytu Apolinarego Dzwonkowskiego właściciela $^1/_3$ części dóbr powyższych wiadomem nie jest, zatem mianuje c. k. komisya miejscowa na podstawie postanowienia §. 36 rozporządzenia minist. z dnia 31 października 1857 r., dla tegoż Apolinarego Dzwonkowskiego kuratora w osobie adwokata tarnowskiego dr. Bronisława Gałeckiego, doręczając temuż odnośne wezwanie na termin w dniu 20 lipca 1886 odbyć się mający.

Niniejszym zaś edyktem wzywa się Apolinarego Dzwonkowskiego, by potrzebne informacye ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego zastępcę ustanowił, i c. k. komisyi miejscowej we Lwowie oznajmił, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 30 czerwca 1886.

L. 3086. (4697 1—3)

Sąd obwodowy ustanawia adw. Wąsikiewicza w Nowym Sączu z miejsca pobytu i życia niewiadomym Karolinie 1go Jenet 2go Aleksander, Wilhelminie Launhardt, Józefowi Sobolewskiemu, Józefowi i Maryannie Muchom, Józefowi, Wojciechowi, Stanisławowi i Karolowi Wojciechowskim, Ferdynandowi Hansowi, Anastazyi z Rzaskich Wojciechowskiej i Henrykowi Heroldowi kuratorem do doręczenia im uchwały tabularnej, zezwalającej intabulacye własności Adama, Filipa, Anny, Zuzanny i Emilii Simonów, Maryanny Bajdingerowej, Antoniny i Michała Wadowskich, Henrykowi i Katarzynie Deckerom do 334|384 części realności w Nowym Sączu pod l. 476.

Nowy Sącz, 8 maja 1886.

L. 6439 (4684)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę Th. W. Falkenberg handel drzewem w Połupanówce.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 15 Maja 1886.

L. 14003 (4326)

C. k sąd krajowy w sporze ustnym Antoniny 1 Knoll 2 Baranowskiej przeciwko Antoniemu Baranowskiemu pto 10.000 rubli ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobutu powódki celem doręczenia uchwały z dnia 16 kwietnia 1886 l. 9363 i dalszych uchwał kuratorem adwokata dra. Borońskiego z substytucyą adwokata dra. Smolarskiego. Zarazem wzywa się Antoninę Baranowską, ażeby celem wykonania przysięgi stanowczej z wyroku z dnia 12 marca 1886. l. 3728 na terminie dnia 20 lipca 1886 o godz. 10 pod rygorem prawa stanęła.

Kraków, 28 maja 1886.

L. 7678 (4725)

C k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza iż dnia 31 maja 1886 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm Towarzystw zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwa handlu skór owczych i wyrobu kożuchów w Rymanowie Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką wpisano że członkami Dyrekcyi Towarzystwa obrani zostali na posiedzeniu walnego zgromadzenia z dnia 12 grudnia 1885 Dro. Józef Dukieł lekaż i właściciel realności z w Rymanowie (dyrektorem) Michał Sołtysik kuśnierz i właściciel realności z Posady dolnej (kasyerem) Tomasz Sołtysik kuśnierz i właściciel realności w Rymanowie (kontrolorem) zaś ich zastępcami Michał Kilar Antoni Sołtysik i Piotr Pniak wszyscy kuśnierze i właścicieli realności w Rymanowie.

Przemyśl, 2 Czerwca 1886.

L. 2595 (4630)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Franciszka Rączki, właściciela handlu towarów mięszanych i sprzedaży nafty w Zywcu, którą podpisywać będzie:

„F. Rączka".

Wadowice, 29 maja 1886.

L. 3198 (4631)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że w skutek uchwały z dnia 8 maja 1886 l. 1979 wpisane dnia 18 maja 1886 w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych I. str. 109 i 110 l poz. 1083 przy firmie Sigmund Weiser dla fabryki papieru w Sasowie Pobocz, że dzierżycieli tej maszynowej fabryki papieru Sigmund Weiser prokurę Henrykowi Weiserowi udzielił.

Złoczów, dnia 17 czerwca 1886.

Księgi gruntowe.

L. 133 (4755)

Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej Niewodna złożony został w tut. sądzie do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty wnosić można do 3 lipca b. r.

Frysztak, 25 czerwca 1886.

L. 92. (4683)

Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Czortków z Wygnanką rozpoczną się dnia 12 lipca 1886.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydyum ck. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 28 czerwca 1886.

L. 93. (4699)

Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Borszczów rozpoczną się dnia 14 lipca 1886.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydyum ck. sądu obwodowego.

Tarnopol. 29 czerwca 1886.

Upadłości.

L. 4664 (4601 1—3)

C k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu majątek własny Judy Englendesa nie protokołowanego kramarza towarów mięszanych w Rzeszowie a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek bysię takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ord. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana tutejszego c. k. adjunkta sądowego Kazimierza Kropaczka a tymczasowym zarządcą masy pana dra Bindera z substytucyą pana adwokata dra Reicha z Rzeszowa.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 5 lipca 1886 o godzinie 10 rano komisarzom konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić aby takowe nawet w tym przypadku gdyby się proces w toku znajdował do dnia 14 sierpnia 1886 w c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie podług przepisu ordynacyi konkursu unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7 września 1886 o godzinie 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym który termin jednocześnie do tentowania ugody użytym będzie wywierzytelnili swoje wnioskico do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom którzy pretensyę swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Rzeszowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Rzeszowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursewego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Rzeszów, 22 czerwca 1886.

L. 3785 (4524 1—3)

Wskutek postanowienia c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie z dnia 25 maja 1886 l. 8456 otwiera c. k. sąd obwodowy w Złoczowie konkurs na wszelkie gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż nieruchomy a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 Dz. p. p. położony majątek Hielela Zwenlinga ze Złoczowa.

Kierownictwo tego konkursu poruczamy c. k. adjunktowi p. dr. Józefowi Schorrowi jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanowiamy p. adwokata dra Billeta wzywając zarazem wierzyciele ażeby po przedłużeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili owe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznaczony termin na dniu 5 lipca 1886 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową chociażby o nią spór był w toku zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagranicznych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 31 lipca 1886 i podać ją na terminie na dzień 16 sierpnia 1886 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym wyznaczonym, do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom którzy zgłoszą się ze swoimi pretensyami przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcy onego i członków wydziału wierzyciele, inne osoby posiadające ich zaufanie i na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Złoczów, 19 czerwca 1886.

L. 11552 (4615)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Eidlli Nelken i Wilhelma Nelken, iż celem likwidacyi zgłoszonej dodatkowo przez Taubę Rosenheck zamężnej Nelken wierzytelności 4000 złr. i 2000 złr. w. a. z pn. tudzież do złożenia przysięgi przez Krydataryusza: Wilhelma Nelken, nowy termin na dzień 14 lipca 1886 r. godzinę 4tą po południu w biurze nr. 5 c. k. sądu krajowego wyznaczonym został.

Lwów, dnia 16 czerwca 1886.

Komisarz konkursowy.

L. 22405 (4674)

Celem dodatkowej likwidacyi zgłoszonej do masy rozbiorowej Maurycego Rautschnera przez towarz. eskontowe i zaliczkowy we Lwowie na dniu 12 maja 1886 do l. 22405 wierzytelności 114 złr. 26 ct. i 45 złr. wa. z pn. tudzież celem sprawdzenia przedłożonego przez zawiadowcę masy rozbiorowej dnia 20 maja 1886 do l. 23875 rachunku ze zarządu majątkiem za czas od 25 sierpnia 1885 do 15 maja 1886 i powzięcie uchwały na wniosek zawiadowcy masy względem sprzedaży nie zrealizowanych dotąd wierzytelności pominionej masy rozbiorowej wreszcie celem wykazania przysięgi przez krydateryusza na wniosek wierzyciela Natana Lubingera wyznaczam na zasadzie §. 97123 146 i 151 or. konkursowa termin na dzień 12 lipca 1886 godz. 4 po południu w biurze nr. 5 c. k. sądu krajowego na który termin powołuję ogół wierzycieli, zawiadowcę masy i krydataryusza.

Lwów, dnia 15 czerwca 1886.

L. 6334 (4508)

Samborski c. k. sąd obwodowy ogłasza, że uchwałą z dnia 12 czerwca 1886 l. 6334 zniósł na podstawie §. 155 ord. kon. konkurs otworzony uchwałą z dnia 16 kwietnia 1885 l. 4392 do majątku Józefa Kleina.

Sambor, 12 czerwca 1886.

Doniesienia prywatne.

L. 4719 (4678 2—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Maryi Midowiczowej kapitał w sumie 11.163 złr. 32 ct. wa. listami zastawnemi, pochodzące z większych sum 11.400 w. a. na hipotece dóbr Bendzieszyna w powiecie brzeskim położonych, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 30 czerwca 1886 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Maryę Midowiczowę, jako właścicielkę tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyj. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyła pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 16 czerwca 1886.

Podziękowanie.

Nielitościwa śmierć przerwała nić życia najdroższego mego męża i ojca drobnych dzieci Jana na dniu 12-6 b. r. pozostawiając nas w nieutulonym żalu i rozpaczy. Jedyną pociechą w tem przykrem położeniu, było dla nas współczucie ze strony Jaśniewielmożnego księcia p. Jana Sapiehy, który wraz z rodziną był łaskaw zaszczycić swą obecnością kondukt pogrzebowy, jak niemniej, uważam za święty obowiązek złożyć podziękę na tem miejscu Wł. ks. Prawdzikowskiemu, Ponczkowi, dziekanowi Jurkiewiczowi, Janowi Jurkiewiczowi, Glińskiemu, Koziukowi za bezinteresowne odprawienie obrzędu pogrzebowego, szczególnie zaś Wł. ks. Ponczkowi za szczere pierwsze zajęcie się nieszczęśliwą wdową wraz z drobnemi dziećmi, a ks. Jurkiewiczowi Janowi i p. nauczycielowi Skarbkowi za nadgrobną przemowę, jakoteż rządcy dóbr p. Gajewskiemu wraz z rodziną, pp. nauczycielom kolegom i wszystkim obecnym, którzy raczyli oddać ostatnią usługę zmarłemu.

Biłka szlachecka, 30 czerwca 1886.

Serafina z Kochanowskich Danilewicz

wdowa po ludowym nauczycielu wraz z dziećmi.

4747

Obwieszczenie.

W oddziale zastawniczym ogólnego

rolniczo kred. Zakładu

dla Galicyi i Bukowiny w domu własnym pod l. 2 przy ulicy Ormiańskiej,

o d b ę d z i e s i ę

dnia 2 sierpnia 1886 i w dniach następnych w czasie godzin urzędowych przed i po południowych

publiczna licytacya

zapadłych do wykupna po dzień 30 kwietnia 1886 a nie wykupionych zastawów, w szczególności: klejnotów, korali, zegarów, obrazów i innych wyrobów.

Prolongaty i wykupna przyjmować się będą aż do 31 lipca b. r.

W dzień licytacyi prolongaty przyjmowane nie będą.

Lwów, dnia 26 czerwca 1886.

DYREKCYA.

4475 1—3

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mieszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845

Poleca panom gorzelnikom i browarnikom

Rurki **szklanne do wodoskazów.**

Baraszówki szklanne i **Liwarki** szklanne

L. 4720 (4679 2-3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Michałowi i Katarzynie małż: Romerom kapitały 7065 zł. 54 ct. i 4561 zł. 12 ct. w. a. listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 8100 zł. w. a. na hipotece dóbr Łęka z przyl: Zalesie w powiecie Sandeckim położonych, intabulowane z dniem 30 czerwca 1886 jeszcze pozostałe.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Michała i Katarzynę małż: Romerów jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, d. 16 czerwca 1886.

Nauczyciel kwalifikowany do szkół pospolitych udziela wszystkie dla szkół ludowych przepisane przedmioty naukowe i przyjmuje uczniów na żądanie rodziców na wikt i stancyę, tudzież i przysposabia młodzież do złożenia egzaminu wstępnego do szkół średnich pod bardzo przystępnymi warunkami.

Ulica Brygidzka nr. 1. na dole. 4446 5-5

Adjunkt sądu kolegialnego

proponuje zamianę miejsc służbowych P. T. adjunktom kolegialnym i powiatowym Galicyi Zachodniej i Wschodniej. Reflektujący zechcą zgłosić się rychło listownie z podaniem warunków pod literami K. Z. Wadowice.

4656 3—3

Buda-Peszt

CZEREŚNIE $4^1/_2$ kg.	franco	1 60	do	1.80	ct.
MORELE	„ „ „	1.70	do	2.—	ct.
BRYNDZĄ 5 kilo brut	„	3.—	„	3.40	ct.

Tomasz Gurowicz

4191 **Buda-Peszt** 8—10

Środki do desinfekcyj:

KWAS karbolowy w kryształach,
KWAS karbolowy w płynie,
WAPNO karbolowe,
PROSZEK karbolowy,
WAPNO chlorowe,
PROSZEK desinfekcyjny,
WAPNO fenilinowe,
SIARKAN (witriol) żelaza,
DWUSIARCZAN wapniowy,
ANTIBAKTERION.

Środki przeciw owadom i molom:

PROSZEK perski owadogubny,
PROSZEK „Zacherla"
PROSZEK zamorski „Andela",
TYNKTURĘ na owady,
KAMFORĘ,
PIEPRZ biały, (3399 16—?)
NAFTALINĘ,
PAPIER na mole,
PAPIER na muchy,
LEP na muchy,

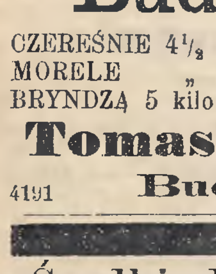
polecają

HÜBNER i HANKE

we Lwowie.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU

VIRESCIT FUNDO

Maść ta leczy wrzodzianki, pryszcze, czerwoności, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częściach ciała porosłych włosami i wszelkie słabości naskórne: wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa naporost włosów.

Słoik 2 franki [illegible] w Paryżu w aptece p. MOULIN, 30, ulica [illegible]-Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiórskiego; — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

---

5 kilo wybornej i aromatycznej **kawy** franko do każdej stacyi pocztowej **za zł. 7.50**

Cukier w kostkach i mączce na własnych maszynach rznięty i mielony

poleca

O. T. Winckler we Lwowie ul. Teatralna **l. 7.**

HANDEL

O. T. WINCKLER

we Lwowie ul. Teatralna l. 7.

poleca

farby olejne w najlepszym lnianym pokoście (nie w oleju żywicznym) na własnych maszynach we wszystkich odcieniach jak najdelikatniej tarte i wprost do malowania przyrządzone.

Wszelkie gatunki pokostów, lakierów, szczotek i pędzlów.

Farby do fasad, gips, wapno hydrauliczne, cement i ter pogazowy.

Oliwa do maszyn niefałszowana i smarowidło belgijskie do osi.

Proszek na owady, najskuteczniejszy środek do zupełnego wyniszczenia pluskw, pcheł, szwabów, molów i t. p.

Środki niezawodne do wytępienia molów i pluskw.

Środki desinfekcyjne i niezawodny papier na muchy.

[illegible] w płynie nadający bez szczotkowania obuwiom najpiękniejszy czarny i trwały połysk.

Karuk rybi w płynie wypróbowany środek do klejenia i kitowania szkła, porcelany, alabastru, figur gipsowych i t. p. (uważać należy na podobne naśladowane wyroby, który podobną etykietą zaopatrzone w skutku jednakże nic nie warte).

Farby olejne w tubkach do robót artystycznych palety płótna malarskie i t. p. z fabryki Karola Schmidta w Düsseldorfie, którego jedyny skład dla Galicyi ja utrzymuję.

Prawdziwe farby anilinowe do farbowania i korzeń amerykański i mydlany do prania materyi.

Papier pergaminowy (lepszy niż pęcherze do zawiązywania słoików kompotowych i szpagat do tegoż użytku.

Ocet prawdziwy winny do przyprawiania owoców.

Cukier w okruchach do smarzenia owoców.

4714 2—3

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem na rok 1886

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w ekspedycyi *„GAZETY LWOWSKIEJ"*

Zamiejscowi zechcą przysłać **2 zł. 70 cnt.**, z których przypada 10ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Parkiety w różnych gatunkach dębowe i dębowe z jaworem po cenach 2 zł. 70 ct. i wyżej od metra loco fabryka, poleca

parowa fabryka stolarska

Braci Wczelaków

we Lwowie.

Cenniki na żądanie odsyła się bezpłatnie. Ilustrowane książeczki z parkietami za opłatą 1 złr. 4103 10—20

Pierwsza krajowa produkcya

i główny skład nasion

TEOFILA ŁUCKIEGO

w Mełnie, poczta Strzeliska

poleca nasiona świeżego zbioru do teraźniejszych zasiewów

RZEPA PASTEWNA ścierniowa okrągła lub długa biała **1 klo złr. — ct. 70.** przy odbiorze **5 k'lo po zł. — 64 ct.**

TURNIPS czyli OLBRZYMIA ANGIELSKA RZEPA pastewna w kilku odmianach **1 klo po złr. 1.20, 1.10 i 1.**

przy odbiorze 5 klo 5% taniej.

Poleca też najlepszej jakości z własnej fabryki:

pasy do maszyn i młocarń z skór belgijskich, rzemyki do pasów, spinki, gurty do młynów i maszyn, oliwę do maszyn najlepszą, smarowidło do osi w baryłkach po $12^1/_2$ klo; kamienie młyńskie z własnych łomów w Mełnie.

Cennik główny odsела na żądanie tudzież próbki franco.

4550 3—3

Galicyjski Bank Kredytowy.

Wykaz z dniem 30 czerwca 1886.

Asygnaty kasowe i wkładki na książeczki zł. 963.142.28.

(4748)

L. 13576/II (4746)

C. k. uprzyw. kolej Lwowsko-Czerniowiecko-Jasska

Rozdanie

robót budowlanych w stacyi Stanisławowie.

W stacyi *Stanisławowie* jest do rozdania według cen jednostkowych na wymiar wykonanie następnych budowli uzupełniających wykonanie dwóch dobudowań do budynku głównego wraz z przedłużeniem peronu, przybudowanie do biur magazynowych, przedłużenie magazynu towarowego i lodowni, rozebranie istniejącej wagi pomostowej i wykonanie fundamentów dla nowej wagi pomostowej i budki wagowej, wybudowanie lampiarni, fundowanie filarów dla kładki żelaznej i wykonanie do niej schodów i przerobienie wozowni wraz z rozebraniem, przebudowaniami i dobudowaniami wynikającemi z powyższych robót budowlanych.

Bliższe warunki wnoszenia ofert, plany ogólne i szczegółowe wraz z dotyczącymi kosztorysami, ogólne warunki robót budowlanych i szczegółowe warunki robót nadtorowych mogą pp. oferenci przeglądnąć w dyrekcyi ruchu we Lwowie. Drukowane egzemplarze można tamże otrzymać za złożeniem kwoty 2 złr.

Odnośne oferty należy wnieść zapieczętowane najdalej do 15 lipca 1886 godziny 12 w południe do protokołu podawczego centralnego zarządu c. k. uprzyw. towarzystwa kolei Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej w Wiedniu I, Elisabethstrasse 9.

Nadmienia się przytem wyraźnie, że tylko ci oferenci mogą rachować na uwzględnienie przy rozdaniu robót, którzy mogą udowodnić w sposób niewątpliwy finansową i techniczną możność wykonania przedsiębiorstwa.

Wiedeń, w czerwcu 1886.

Rada zawiadowcza.

Handel sukna i towarów wełnianych modnych, pod firmą:

J. Wallach i Syn

we LWOWIE, w Rynku pod l. 33.

Założony w roku 1841,

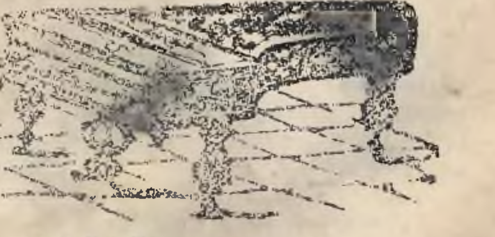
poleca na sezon wiosenny i letni, swój najobficiej zaopatrzony

skład materyj wełnianych na męskie również damskie i dziecinne ubrania, zaczawszy od gatunków najtańszych.

Wszelkie pocztowe tak próbek, jako też materyj, na każde żądanie uskuteczniono zostają bezzwłocznie.

(2241 73—7)

W Zakładzie Drohowyzkim poczta Mikołajów są do nabycia grabiarki „Tiger" po 76 złr. w. a. loco Zakład. 14672 2-3

Skład fortepianów

SZKOŁA MUZYCZNA

C. MAREK A

w Rynku l. 9, I. piętro.

Nowe, krzyżowe fortepiany od 280 zł. a pianina od 250 zł. z opakowaniem. Przegrane instrumenta taniej. Najbogatszy wybór. Fortepiany pod 10-letnią gwarancyą z najlepszych fabryk, które się sprzedaje za gotówkę i wypożycza, jako też poleca takowe **na raty miesięczne od 15 złr.** — Sławne organy amerykańskie (4968 185—?)

Gruntownie, szybko, bez przerwy zatrudnienia i pod najściślejszą dyskrecyą, leczy wedle jedynie wypróbowanej, w żadnym kierunku nieszkodliwej metody, wszelkie choroby syfilistyczne, tudzież skutki nadużyć młodości, osłabienia siły mężności, zakaźne i kataralne upławy, patologiczny ubytek regularności u kobiet i t. d.

specyalista chorób tajemniczych

J. D. Kurpiel, przy ulicy Wałowej licz. 3 we Lwowie, ordynuje od 9 do 12 przed południem, a od 2 do 5 po południu. Zamiejscowym udziela skuteczną radę listownie i wysyła odwrotnie potrzebne lekarstwa w sposób dyskrecyonalny. (4134 6—?)

---

drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl.

MOKP.IV